ژړېدلي اوښکه

ناول

Ketabton.com

احمدالله مسلميار

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیژندپانه

احمدالله مسلمپار د صـــــــــــاحب نور زوی د دادمحمد لمسی په
۱۳۷۷ز کال کې د پکتیا ولایت د سیدکرم ولسوالی
په کوسین سیمه کې زیږیدلی نوموړی یو ښه او
خوش اخلاقه انسان دی
تل ورته د بریا دعا کوم .

سمیع الله اتل
کابل
دلوه ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه

په ژوند کې د خوشبوو تر څنګ کړاوونه هم شتون لري چې له ټولو انسانانو سره پېښېږي، خو دا چې زمونږ په ټولنه کې بدو دودونو ځاي نیولی نو زمونږ ټولنه د خوشبوو په نسبت له کړاوونه سره ډېره مخ ده چې له هغو بدو دودونو څخه یي یو هم د وَلور دود دی.

وَلور هغه نوم دی چې د ډېرو خلکو آرمانونه یي له خاورو سره یو کړي دي او زمونږ ځوانان یي مهاجرت ته اړ کړي دي.

زه هم له ډېر وخت نه راپه دې خوا په دې لټه کې وم چې د ټولنې ځیني بد دودونه انځور کړم تر څو په راتلونکي کې د داسې بدو دودونو مخه ونیول شي، ددې دودونو له منځه وړل د ټولنې د پرمختګ سبب کیږي.

زما دا ناول چې د « ژړېدلې اوښکه » تر نامه لاندې دی نو دا مې لومړی ناول دی، په دې ښه باوري یم چې په یاد ناول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې به ستونزې ډېرې وي خو دا مې د بدلون لپاره یوه ښه موقع وه.
هیله لرم چې په لوستلو یې ستومانه نه شئ.

-احمدالله مسلمیار
کابل
دلوه ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر مختګ

احمدالله مسلميار مې د لومړي ټولګي نه ملګری دی د يو بل له خوی او خواصو سره ښه بلد يو نومړی ددې تر څنګ چې يو ښه ليکوال دی يو ښه شاعر هم دی.

د شعر په برخه کې له نومړي سره ډېرې خوږې خاطرې لرم چې د هغو خاطرو څخه يې يوه داسې ده چې کله به زه او هغه د بازار لور ته تلو نو په لاره کې به يې په موټرونو ليکل شوي شعرونه په خورا مينه لوستل خو د ليکلو توان يې نه درلوده خو د وخت په تېرېدو يې پاد ارمان هم پوره شو چې دا بېت يې د نن سبا د شاعرۍ يو مثال دی :

" د ونې سېورې لاندې ناست ېمه خو ونه نشته"

" جامې مې شته خو په جامو کې مې لمنه نشته"

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومورې د ښوونځي له دورې څخه د ادبياتو له پوهنځي سره مينه درلوده او همدې مينې يې باد پوهنځي ته بربالی کړ .

د « ژړېدلې اوښکه » په ناول کې د ژوند بېلابېلې نيمګړتياوې انځور شوې دي.

ښاغلي احمدالله مسلميار ته د « ژړېدلې اوښکه » د ناول بشپړېدو مبارکي وايم او تر څنګ يې نومورې ته د لا برياوو او پرمختګ دعا کوم.

-فضل الله ماموند

-کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

هره شپېه مې غوښتل لـه هغـه سـره واوسـم هغـه سـره ناستې به تل خوښې راکوله

د لومړي ټولګي نه سره ملګري وو خو ملګرتیا مو د اووم ټولګي نه راپدېخوا ډېره کلکه او قوي شوه . دهغه کور زموږ د کور نه څو کوڅې هخوا ؤ او کله به چې ښوونځي ته تله نو لومړی به زموږ کوڅې ته راتله او دواړه بـه پـو ځای ښوونځي ته سره تلو وروسته مو ملګرتیا داسې شوه چې خلکو به ګومان کاوه چې ګواکې دا دواړه سره ورونه دي. هغه له ما څخه یو کال کشر ؤ او له ډېرې مینې به یې راتـه د مشر کلمـه کارولـه هر مازدیګر بـه ګډ د کرکټ مېدان ته د کرکټ لوبې لپاره تلو. فرهاد په کرکټ

کې هم ښه مهارت درلود او ډېر تېز بال به یې کاوه خو زه د کرکټ په لوبې دومره نه پوهېدم که څه هم زما د کرکټ لوبې سره مینه نه وه خو د فرهاد لپاره به تلم هغه بـه چې کلـه زمـا پـه وړانـدې بـال کـاوه نـو ډېـر ورو تـوب بـه یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغورځاوه خو د نورو هلکانو ویکتې به یې داسې غورځولې لکه د بادي توپک ډز چې مرغۍ له ونې راوغورځوي . د اووم ټولګي مو ځو مېاشتې تېرې شوې وې زه او فرهاد د ټولګي په دربمه څوکۍ کې ناست وو اول نمره مو د ټولګي مخې ته د تورې تختې سره ودرېده او غږ یې وکړ

هلکانو راتلوونکې شنبې ورځې ته د ښوونکي ورځ ده څه کوو لمانځو یې او که نه؟

که څوک یې لمانځي نو ګوتې دې پورته کړي.

زما په ګډون ټولو ټولګیوالو ګوتې پورته کړې او هوډ یې وکړ چې د ښوونکي ورځ به لمانځي.

فرهاد چې له ښه جرأت څخه برښمن ؤ ،له څوکۍ نه پاڅېد او څو سپینې پاڼې یې له ځان سره واخیستې او د پاڼو نه یې وړې،وړې ټوټې جوړې کړې او په هره ټوټه کې یې د خوراکي توکو او د کاسو (قابونو) نومونه یې ولیکل او د لمړي قطار د څوکۍ په مېز یې هغه د کاغذ ټوټې واچولې .

او د اول نمره نه یې پیل وکړ هر نفر به په نوبت ورتله او یوه یوه د کاغذ ټوټه به یې پورته کوله د پنځه نفرو نوبت خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د شیپږم نفر نوبت راورسېد چې هغه زه ؤم لاړم د فرهاد ترڅنګ ودرېدم فرهاد هم ددې نه مخکې چې زه د کاغذ ټوټه راواخلم په موسکې حالت یې وویل یاالله خبر ! ما هم د کاغذ ټوټه راواخیسته چې خلاصه مې کړه په کې لیکل شوي وو " لس خوراکه کباب " ددې جملې په لیدلو مې زړه خواشینی شو لاړم په څوکۍ کې کېناستم او په دې فکر کې ډوب شوم چې د " لس خوراکه کبابو " روپۍ به له کوم ځای نه ترلاسه کوم ؟

زموږ د کورنۍ اقتصادي وضعه هم خرابه ده قرض هم چانه نشم کولی.

فرهاد مې د اوږو نه لاس راتاو کړ ویې ښورولم راته

ؤ یې ویل

مشره څنګه په سوچونو کې ډوب یې؟

د فرهاد دې عکس العمل سمدست له خیالي نړۍ نه راوویستمه ځواب مې ورکړ

نه فرهاده کومه خبره نشته رښتیا تاته څه ووتل ؟

-هاها۰۰۰۰ دروغجنه ! ګورې چې ته په سوچو کې ډوب وې که ډوب نه وی نو ماته په پچه کې وتلي څیز

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به خبر وې ښه زه خپر درته وبه یې وایم ماته پنځه قابه ووتل د وریجو قابونه.

فرهاد بیا په اوږې لاس راکښېنود راته یې وویل

مشره ګوره زړه نه زړه ته لاره ده ستا حالت ماته سم نه ښکاري ځواب راکړه چې د څه لپاره سوچې شوې رښتیا د "کبابو د روپو "په اړه خو به فکر نه کوې؟

په څېره مې د دروغو موسکا راوسته ورته ومې ویل ، نه فرهاده زه همداسې یم کله چې ځانته شم نو په فکرونو کې ډوبېږم.

-ښه مقصد چې د ښوونکي د ورځې په اړه فکر ونه کړې وروړ دې درسره دی.

-نه فرهاده داسې کومه خبره نه ده.

شپږم ساعت مو د انګلیسي مضمون درلوده او د انګلیسي ښوونکي مو د صنف نګرانه هم وه ، د راتلو نه څو شیبې وروسته یې وویل

زده کوونکو د ښوونکي ورځې ته ټول راشئ هسې نه چې مخ مې تور کړئ نورو صنفونو ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونه مو خلاص کړل د کتاب یوه موضوع مو ولوستله او د رخصتۍ زنګ ووهل شو کتاب مې بکسې ته واچو او د فرهاد سره ګډ د ښوونځي نه د کور په لور روان شوم خو د تېرو ورځو په توپیر له هغه سره په لاره کې روان وم فرهاد زما له اوږو نه لاس راتاو کړ او راته یې وویل

مشره نن داسې راته ښکاري لکه یو ګونګې مې چې ځنګ کې روان وي.

د فرهاد دغو خبرو ته مې لنډ،لنډ ځوابونه ورکړل لږې خبرې مې ورسره پیل کړې هغه د تحفې د جوړولو د دوکان پته رانه وغوښته وېل یې چې چیرته جوړیږي؟

ما هم هغه ته د هغه دوکان پته ورکړه مخې ته مې وکتل زموږ کوڅه راورسیده د فرهاد نه مې مخه واخیسته لاړم کور ته ننوتم خو خیال مې بدل ؤ تول خیال مې د د کبابو د پیرلو لپاره د روپو پیدا کول ؤ په دهلېز کې مې مور ناسته وه ، خو ما د نورو ورځو په شان خپلې مور ته سلام ډالۍ نه کړ مستقیماً ننوتم حجرې ته ، د ښوونځي جامې مې وویستې.

ویل مې چې لږه دمه به وکړم نو د توشکې په سر مې پښې وغزولې دقیقې نه وې وتې چې مور مې راغږ کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه زویه ! ډوډۍ ته راووځه ستا د خوښې خواړه مې پاښه کړي دي ،

که څه هم زما لوبیا ډېره خوښېده مور بـه مـې هم زمـا لپاره ډېر وخت د هغې پخلی کاوه لاسونه مـې ومینځل د دسترخوان ترخنګ کېناستم خو خوراک مې د هغه تیـرو ورځو په شان نه ؤ لوبیا رانه ډکـه کاسـه پـاتې شـوه مـور مې راته وویل یاسینه ولې دې ډوډۍ بس کړه؟

ومـي نـه غوښتل چې خپل خفګان لـه خپلـې مـور سره شریک کړم بهانه مې ورته وکړه

مورې ! کله چې د ښوونځي نه راؤوتو نو ټولګیوال مـې راته برګر واخیست موړ یم ځکه.

مور مـې د لوبیا کاسـه پورتـه کړه او ویـې ویـل ښـه ځـه بېګاه ته به یې وخورې غرمـه مـې د خوب پـه بهانـه پـه حجره کې په سوچونو او فکرونو تېره کړه.

ورځ تېره شوه ماښام شو بیاځې یو ماښـام د ښوونکـي د ورځې ترمنځ وخت پاتې وو په انګړ کې د سوپې په سر کېناستم سترګې مـې اسمان کـې پـه یوه ستوري لړېدلې نیولې وې.

مور مې راؤوته غږ یې راباندې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه زویه! مئین شوی خو به نه یې؟ څنګه ځان ته ناست یې ؟

په موسکي حالت مې ځواب ورکړ نه موريې همداسې را ؤوتم

مور مې راته ووېل چې ډوډۍ ته بيا کوټې ته راځه هغه ننوته خو زه همداسې ناست ووم فکر ته مې محمد راغی . محمد زموږ د کوڅې په سر کې د خوراکي توکو پلورنځی درلود ځان سره مې ووېل چې له هغه نه به پور وکړم خوشحاله شوم، وېل مې چې د حل لاره مې پیدا کړه . لاړم کوټې ته ننوتم د ماسختن ډوډۍ هم تیاره وه پلار مې هم د کوټې په کونج کې هماغسې ناروغ پروت وو د فلج ناروغۍ له امله له يو ځای څخه بل ځای ته نشو تللی لاسونه مې پرېمنځل او خوراک مې شروع کړ

د څو خاپونو وروسته د ښوونکي يوه خبره رایاده شوه چې ویلي وو

(د پور د اخیستلو نه مخکې د هغه د بېرته ادا کولو فکر وکړئ)

ډوډۍ مې بس کړه په دې فکر کې شوم که چېرته له محمد نه پور وکړم نو بېرته به يې څنګه ورته رسوم ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شوم لاسونه مې پريمنځل د پلار ترخنګ لکه ګونګ هلک کېناستم مور مې له پخلنځي څخه رانوته کوتې ته، په دسترخوان يې سترګې ولګېدې

کاسه د لوبيا څخه ډکه ورته ښکاره شوه ښيا يې ماته مخ راواړوه او راته يې وويل

ياسينه زويه ! د غرمې خو دې برګر خوړلی ؤ او مور وې نو اوس دې ولې ډوډۍ ونه خوړه ناروغ خو به نه يې؟

-نه مورې !هسې موړغوندې يم ډوډۍ مې زړه ته نه کيږي.

د خوب کوټې ته لاړم ورسۍ مې خلاصه کړه پاس اسمان ته مې وکتل چې سپوږمۍ يوازې خو ستورې ډله،ډله ښکارېدل د سپوږمۍ يوازيتوب نورهم خواشينی کړم هغه مې له ځان سره تشبيه کړه د خوب په ځای کې ځملاستم له ډېرو منفي خبرو وروسته مې يوه مثبته خبره ذهن ته راغله هغه داسې وه

افف د لس خوراکه کبابو لپاره دومره خواشيني يې خلک د لکهاوو روپيو پوروړي وي په قصه کې يې نه وي.

دې خبرې مې لږ فکر ارامه کړ خو قسما قسم خبرې مې په ذهن کې تېرېدې وروسته مې د يوه ملګري خبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

رایاده شوه چې هغه به د بازار په منځ کې ډېره تکراروله هغه به داسې ډېر ویل

یاسینه ! که ټول بازار په یوه روپۍ شي خو یوه روپۍ درسره نه وي نو څه یې کوې؟

یو ساعت د ښي او چپ اړخ ته اوښتو وروسته ویده شوی وم

ویده وم یودم مې راباندې مورغږ وکړ خو ما ویل که خوب وینم په دویم غږ مې سترګې خلاصې کړې چې ومې کتل مور مې وه په لړزیدلې حالت یې راته وویل

پاڅه یاسینه ! په پلار دې د زړه حمله راغلې ژر شه د ګاونډي دروازه وټکوه او ورته ووایه چې په موټر کې مو تر روغتونه ورسوي سترګې مې ومښلې منډه مې کړل د دروازې په لور، په کوڅه کې د سپپو غوغا وه چې ومې کتل ډله سپي ولاړ دي د ګاونډي دروازې ته مې ورمنډه کړل سپپانو هم راپسې رامنډه کړل د سپپانو په لیدلو مې د خولې نه د ویرې غږ پورته شو یاد غږ دومره لوړ وو چې همغه ګاونډی مو پرې راویښ شو په کوم پسې چې زه له کوره راوتی ووم د باندې راووت په سپپو پسې یې کاڼي ګوزار کړې او وتختېدل او ماته یې وویل څه کوې یاسینه په دې نیمه شپه کې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب مې ورکړ

تاپسې راغلم کاکا پلار مې ناروغ دی مور مې وېل ورشه ورته ووایه چې په موټر کې مو تر روغتونه ورسوي.

ددې خبرې په اورېدلو هغه لاړ د کور دروازه یې خلاصه کړه موټر یې راوویست په ګډه مو پلار موټر ته وخیژوه او روغتون ته لاړو

روغتون کې مو دوه شپې تېرې کړې دریمه شپه مو کور ته راوړه مور مې راته ووېل

لاړ شه یاسینه زویه! په پخلنځي کې مې لوبیا ګرمه کړې هغه وخوره او ویده شه بې خوبه یې ته هم.

-خو مورې پلار جان به مې شپه ښنګه تیروي ؟

-هیڅ خبره نشته زویه زه ویښه یم که څه خبره وه راپاڅوم دې

ډوډی مې وخوړه د خوب کوټې ته لاړم ښملاستم سهار چې راپاڅېدم لاړم د پلار خواته حالت یې ښه ؤ خو سیرون لا نیمایي پاتې وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار چاى مې وڅښنه د ښوونځي جامې مې په تن کړې ، په تمه وم چې فرهاد دروازه وټکوي ، ساعت ته مې وکتل د ښوونځي وخت ته مو لس دقيقې پاتې وې خو فرهاد لا راونه رسېد په فکر کې شوم چې هغه ولې رانغى لا تراوسه؟

وروسه پوى شوم چې رښتيا د ښوونکي ورځ کې مې غېرحاظري وکړه کيدى شي رانه خفه به وي.

بکسه مې شاته واچوله ښوونځي ته روان شوم کله چې ټولګي ته ننوتم ټولګيوالو ته مې سلام ډالى کړ

خو چا مې سلام ته وعليک ونه ويل په څوکۍ کې چې کله کېناستم نو فرهاد له څوکۍ نه پاڅېد او په توره تخته يې وليکل

(بېغرته کس راغى)

ددې نه وروسته هغه د باندې ووت او تردرېم ساعته پورې رانغى په څلورم ساعت کې مې له ښوونکي نه د اوبو اجازه وغوښته او د ښوونځي انګړ ته ووتم په فرهاد مې سترګې ولږېدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټال کې غلی ناست ؤ او ورو ، ورو زنږېده ورغلم
تر څنګ يې ودرېدم

ترې ومې پوښتل فرهاده ولې خفه يې؟

ځواب يې راکړ

زه نه غواړم چې راتلوونکي کلونه له داسې چا سره تېر کړم چې په ملګرتيا نه پوهېږي

-فرهاده داسې کومه خبره نه ده زما پلار ناروغ وو او دوه شپې د خپل پلار سره په روغتون کې ووم

له ټال نه راښکته شو ويې ويل مشره اوس يې حالت څنګه دی؟

- الحمدالله اوس ښه دی

-مشره ما وبښه ما د ټولو ټولګيوالو په مخکې ستا بې عزتي وکړه

-نه فرهاده تاسې هم ملامت نه يئ ځکه چې خبر نه وئ،

دواړه روان شوو ټولګي ته ننوتو هغه د ټولګي مخې ته ودرېد ويې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلکانو د یاسین پلار ناروغ ؤ،هغه هم ورسره تللی وه نو ځکه د ښوونکي ورځ کې رانغی، ټولو ملګرو په پوه غږ راغږ کړ

یاسینه الله دې پلار جان ته شفا عاجله ورکړي ، آمین مې وویل مننه مې ترې وکړه میاشتې تېرې شوې او د پای ازموینې مو راورسېدې د څلورو مضمونونو

ازموینې مې په ښه توګه تېرې شوې غرمه وه چې کورته راغلم ډوډی مې وخوړه

له هغه وروسته مې د مهالوېش پانه راواخیسته په مهالوېش کې مو پنځمه ازموینه د انګلیسي مضمون وه کتاب مې راواخیست فقط سترګې مې ورته غړولې نور مې لوستی نه شو شپه تېره شوه ازموینې ته ناهیلی روان شوم په داسې حال کې چې فرهاد هم هغه ورځ راسره نه وو ټولګي ته په ننوتو هغه راغږ کړ

سلام یاسینه څنګه یې ؟ درس دې ویلی؟

-هو لږ ، لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا شو ويې وېل دروغجنه ، يو کار وکړه د ازموينې په صحنه کې زما لور ته ګوره چې نقل درکړم دا ښوونکې خلک ډېر بې پاېلو کوي

- سمه ده فرهاده الله دې پخېر تېر کړي.

ښوونکې راغله کتابونه مو ورته تسليم کړل ازموينه يې شروع کړه کله چې د حل وخت راغی نو زه د فرهاد پارچې ته ورنږدې شوم بو دم د ښوونکې سترګې په ما ولږېدې راغله پاڼه يې رانه واخيسته او په سور قلم يې نښاني کړه

د ټولګي نه يې په بدو الفاظو بهر کړم د ښوونځي نه د مرګ په لټه راؤوتم

په مخ مې اوښکې راجارې شوې ما هم خپله تنده پرې ماته کړه

د ښوونځي سره تم نه شوم مستقيماً کور ته لاړم کله چې کور ته ننوتم په انګړ کې مې مور مخې ته راغله ويې وېل ياسينه زويه سترګې دې ولې سرې دي؟

-هسې مورې سترګو کې مې څه شی لوېدلي وو ما هم ومښلې ځکه به سرې شوې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

-بنه نور يې ونه مبنې خرابيږي

-سمه ده مورې

لاړم کوټې ته ننوتم په مهالوېش مې سترګې ولږېدې له ډېرې غوصې له امله مې د مهالوېش پاڼه څيرې کړه

دروازه وټکېده ورغلم چې ومې کتل فرهاد ؤ لاس نه يې ونيولم او د ونې سيورې ته يې کېنولم ورته ومې وېل فرهاده د ښوونځي کيسې به نه راته کوې

ويې وېل

نه مشره زه هم ځکه راغلم چې تشويش ونکړې انشاءالله چې مرسته کوي

-سمه ده فرهاده تشويش نه کوم

-بنه مشره زه هم ځم چې پلار مې غوصه کيږي ناوخته دی

-مخې ته دې بنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرهاد خبرو لږ،لږ ورتیا راوبښله راتلوونکو ازموینو ته مې په خورا مینه درس ولوسته ازمویني ښې تیرې شوې پوازې د انګلیسي ازمویني ته خواشینی ووم

ورځې تیریدې هوا هم ورځ تر بلې په یخیدو وه د مور ترخنګ ناست ووم د ماسختن ډوډی مو خوړله پلار مې له مور څخه وپوښتل اسمان وریځ دی که شین؟

مور مې ځواب ورکړ اسمان وریځ دی کیدی شي واوره ؤاوري

شپه تیره شوه سهار مې مور راباندې غږ وکړ

یاسینه زویه پاڅیږه دومره واوره شوې چې مه کوه پوښتنه

لاړ شه هغه ګاونډي ته ووایه چې زموږ له بامه هم واوره پاکه کړي

له ځایه پاڅیدم لمړی ورسی ته لاړم انګړ مې وکوت چې ټول په سپینه جامه پوښلی ؤ د ژمي جامي مې په تن کړې د باندې د وتو هوډ مې وکړ د وتلو نه مخکې دروازه وټکیده چې ومې کتل فرهاد ؤ د واورې په وریدو خوښ ښکاریده ترې ومې پوښتل څه کوې دومره وختي او په دې سړه هوا کې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی یې د واورې په غونډاري وویشتلم بیا یې ځواب راکړ

راغلم تر څو واوره ویشتل وکړو

-عجیبه هلک یې دې یخ ته ګوره هاهاها......

-نه مشره تېوکه مې وکړه راغلم چې لاړ شو ښوونځي ته د ازموینو نتایج مو اعلانیږي

دې خبرې مې د واورې خوښي رالنډه کړه ښوونځي ته لاړو ښوونکي مو راغله د پارچو د وېش لپاره

غږ یې وکړ

فرهاد اول نمره زده کوونکو لاسونه ورته وټکوئ

څو هلکانو ته خپلې پارچې ورسېدې خو زما نوم لا نه وه رارسیدلی څو شیبې وروسته ښوونکي غږ وکړ

یاسین

ما ګوته پورته کړه ویې ویل په ژمي کې د انګلیسي کورس کې ځان شامل کړه دا واخله مشروط یې ......

پانه مې په ناهیلۍ ترې راواخیسته فرهاد مې خواته راغی مشره خفه کیږه مه مشروط یې ناکام خو نه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-خو فرهاده د مشروطۍ ازموینه کې به څه کوم؟

-اسانه ده دا ښوونکي ماته معلوم دي

-هغه څنګه ؟

-نور نو پوښتني ته اړتیا نشته ته تشویش مه کوه

لاړم کور ته مور مې په لاس کې د پایلو پاڼه ولیده ویې پوښتل دا د څه پاڼه ده ؟

-مورې دا اطلاعنامه ده د ښوونځي د نتیایجو پاڼه

-ښه څووم شوې زوېه؟

که څه هم مور مې سواد نه درلود نو ما هم دروغ ورته وویل

مورې څلورمه شمېره بریالی شوم

په تنده یې ښکل کړم ویې ویل

افرین بچېه! ته دې د مور وبارړ یې....

ورځي تېرې شوې فرهاد مې د دوکان مخې ته ولید ترې ومې پوښتل فرهاده زما د مشروطۍ ازموینه سبا ده څه وکړم ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چې دا ټولګی به بیا له سره وایم که څنګه؟

-نه مشره زه له ښوونکي سره غږېدلی یم سبا فقط ځان حاظر کړه نور برېالی یې.

شپه تېره شوه سهار ښوونځي ته لاړم ښوونکي مې نوم د بریالیو لست کې شامل کړ او په دې توګه مې اووم ټولګی پای ته ورسېد ۰

کال تېر شو د نهم ټولګي پیلېدو ته په تمه وم ژمی وو هوا هم ډېره سړه وه مور مې بخارۍ ته لرګي راوړل بخارۍ کې یې اور بل کړ راغله زما ترڅنګ کېناسته او راته ویې ویل

یاسینه زوېه په کور کې یوازې پنځه زره افغانۍ پاتې دي او سبا دې پلار هم ډاکټر ته بیاېو هغه هم کېدی شي هلته مصرف شي نو که تا هم کوم کار ځان ته پیدا وی نو ډېره به ښه وه

ورته ومې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورې نو زه به کوم کار ترسره کړم ماته خو کوم کار زده هم نه دی؟

مور مې لاړه له دهلېز نه یې له ځان سره د بوټانو بورس او رنګ راوړل او ماته یې ووېل

زوېه! ماته څیر شه چې زه ستا بوټان څنګه رنګوم

خبرې مې ورپرې کړه

مورې بوټان خو رنګولی شم

-نو بیا مه وایه چې زما کوم کار نه دی زده

-ښه سمده مورې زه څم سر له نن نه دا کار شروع کوم

-کېنه زوېه سر له سبا به دا کار شروع کړې

ورځ تېره شوه ماسختن مې د بوټانو د رنګ توکي په خالته کې واچول او په مېخ کې مې راځوړند کړل

سهار چې له خوبه راپاڅېدم لاړم اودس مې وکړ لمونځ مې وکړ مور مې چای راواخیست چای مو وڅکه د ګاونډي په موټر کې روغتون ته لاړو پلار او مور مې روغتون ته ننوتل زه د بازار په لور روان شوم هلته په ګرځېدلو ستړی شوم لاړم د یو دوکان ترخنګ مې دېده ووهله په دوکان کې په لوړ غږ دغه سندره چالانه وه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبي ده ، غريبي ده

له غم ډکه زنده ګي ده ....

دې سندرې مې په مخ مړې ، مړې اوښکې راروانې کړې

له سترګو مې اوښکې جارې وې ناڅاپه مې پو سړى څنګ ته راغى بوټان يې له پښو راوباسل او ماته يې راکړل ويې ويل

ګله دا بوټان رنګ کړه، بوټان مې راواخيستل بوټان تک تور رنګ شوي وو پاک ستره وو ورته ومې ويل

کاکا بوټان خو دې رنګ دي نو بيا يې ولې رنګوې ؟

سړي ټينګار وکړ چې ته زما بوټان رنګ کړه بيا يې درته وايم

بوټان مې رنګ کړل سړي هم په پښو کړل له جيبه يې لس افغانۍ راؤويستې ماته يې راکړې

ويې ويل

که چېرته مې پيسې بې له دې چې ته مې بوټان رنګ کړې درکړې وى نو ته به بيا په مفته پيسو اموخته شوى وى او کېدى شي چې سوال ته دې مخه کړې واى

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځکه مې دا کار ؤ نه کړ الله پامان

سړی روان شو زما دعاګانېورپسې شوې لس ګون مې په جېب کې واچو او د هغه خبرې مې زړه ته وسپارلې پاڅېدم د سړک په غاړه روان شوم پودم پو دوکاندار راباندې غږ کړ

هلکه راشه دا بوټان خو مې رنګ کړه لاړم بوټان مې ورته رنګ کړل پیسې یې راکړې روان شوم د لمر سترګه ورو، ورو غړونو پټوله کېناستم له جېب نه مې روپۍ راؤویستې ومې شمېرلې پو نیم سل روپۍ وې د پلار لپاره مې په لږو روپو مڼې راواخیستې کور ته روان شوم کور ته په ننوتو مې مور ته سلام ډالی کړ خو ځواب یې رانکړ بیا مې ووېل

سلام مورې

ویې وېل

وعلیکم زوبه لاړ شه دې بلې کوټې کې مې بخاری کې اور اچولی

-ولې هغې کوټه کې مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-زوېه هلته دې پلار ویده دی ما وېل زموږ په خبرو
راویښ نه شي

لاړم د بخارۍ ترخنګ مې ځان ګرم کړ مور مې هم
راغله راسره کېناسته خو د مور ژبه مې د نورو ورځو
په توپیر ګونګه ښکارېده سترګې یې هم د انار د اوبو په
شان سرې وې ترې ومې پوښتل ولې خواشیني یې
مورې څه خبره ده ؟

-زوېه سترې یم خواشینې نه یم

-ښه مورې ډاکټرانو څه وېل پلار مې اوس ښه دی؟

مور مې په دې ځواب کې ځنډ وکړ

بیا مې ورته ووېل مورې ډاکټرانو څه وېل؟

- وېل یې چې اوس ښه دی

- مورې هغه منې مې پلار جان ته راوړې دې چې
راپاڅېد ور یې کړه چې ویې خوري

مور مې ترخنګ ناسته وه خو ما وېل که له ځان سره
غږېږم پاڅېدم بلې کوټې ته روان شوم چې د پلار حالت
مې وګورم مور مې راغږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته ځې زوېه؟

- ځم پلارجان مې ګورم

-زوېه هغه اوس ویده شو

بېرته کېناستم څو شېبې وروسته دروازه وټکېده روان شوم چې دروازه خلاصه کړم

مور مې راغږ کړ

زوېه زه یې خلاصوم

په شک کې ولوېدم چې نن ولې هر څه بدل ښکاري مور مې راته وویل

ته راونوځې د ګاونډ ښځې راغلي

-نو مورې هغه په دې شپه کې څه کوي ؟

مور مې زما پوښتنه بې ځوابه پرېښوده ووتله دروازه یې خلاصه کړه د ګاونډ د ښځو په را ننوتو په انګړ کې ویر شروع شو منده مې کړل د پلار خنګ ته لاړم د پلار د مخ نه مې څادر پورته کړ چې ومې کتل زنه یې په سپینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوټه ټرل شوې ده مور ته مې ورمنده کړل په لوړ غږ مې وویل

موري دا هر څه دروغ دي مورې ، مورې ،مورې.......

مور مې په انګړ کې غورځېدلې پرته وه د ګاونډ ښځو يې په سر لمده ټوټه هخوا دېخوا کوله د کلي خلک راغلل خو زما په لېدو به يې په ژړا شروع وکړه شپه مې په ژړا تېره کړه جامې مې په اوښکو داسې لتې پتې وې لکه باران چې لمدې کړې وي شاوخوا يوه بجه وه د حجرې نه يو سپين ګيري سړي غږ وکړ

چې مړی راباسو د جنازې وخت دی خو ما کټ داسې کلک نيولی ؤ لکه ماشوم چې د خپلې مور لمنه په کوچنيوالي کې نيولې وي

کوټې ته څو تنه راننوتل د کټ ترخنګ راغلل د پورته کولو نه مخکې يې زه له کوټې نه وويستم بېرته مې کوټې ته منده کړل

کوټه کې مې بوازې د پلار څادر تر سترګو شو انګړ ته ووتم ښځې په ژړا سر وې له کوره ووتم د جومات په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور مې منډه کړه تر پلارجان پورې ورسېدم د پلار لـه مخ نه مې کڅوړه لرې کړه

پلارجان،پلارجان نارې مې پرې وکړې خو غږ يې نه راته کاوه

ملا د جنازې لمونځ ورکړ خلکو مې پلارجان راواخيست او امبولانس موټر ته يې وخېژوه

زه يې هم ترخنګ کېناستم په لاره کې مې فقط مړې،مړې اوښکې د پلارجان په مخ توېولې هديره راورسېده خلکو مې پلارجان واخيست د کيندل شوي قبر خواته يې وېوړ.

زه هم ورښکته شوم خو خلکو د قبر خواته نه پرېښودلم هر څه مې مخه نيوله ډېوازې مې ژړا لـه وسه پوره وه پلارجان يې په قبر کې ښکته کړ خلکو يې په سر خاورې ورواړولې ملا دعا وکړه خلک روان شول خو زه تر ماښامه د پلار جان د قبر ترخنګ ناست ووم دا نارې مې وهلې پلاره ته نه يې مړ دا هر څه دروغ دي پلاره! پلاره! پلاررر......

ماښام کور ته راغلم په کوټه کې د ګاونډ ښځې ناستې وې او زما مور ته يې د ډاډ خبرې کولې زه هم د کور بلې کوټې ته ننوتم د هنداري مخ ته ودريدم سترګې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډیرې ژړا له امله د د انګار په شان ښکاریدې له ځان سره په خبرو بوښت شوم خبرې مې د ژړا د پیل سره بندې شوې د ژړا غږ ښځو واورېد ، ور خلاص شو ومې کتل ترور مې وه راغله په ټکرې یې زما اوښکې وچې کړې او د مخکې وختونو کیسې یې راته شروع کړې خو زه همغسې په سلګو سر ووم ژړا مې نه ودرېده

ترور مې هم یودم زما په لیدو ژړا شروع کړه د ترور لیدلو مې د ژړا غږ نور هم لوړ کړ د بلې کوټې نه د ګاونډ ښځې راغلې او زموږ د ژړا د ختمولو هڅې یې کولې خو موږ دواړو همغسې په ژړا سر وو شیبې وروسته په کوټه داسې ویر شروع شو چې د هر چا له سترګو به د اوښکو ځپې راروانې وې یودم کوټې ته یوه ښځه راننوته غږ یې کړ

ژر راشئ د یاسین مور بې هوښه شوه د ښځو نه مخکې مې منډه کړل په مور مې سترګې ولږېدې غږونه مې پرې کول خو ځواب یې نه راکوه

ماما مې راغی زما مور یې موټر ته پورته کړه روغتون ته یې بوتوه زه هم موټر ته پورته شوم خو ماما مې له موټر ښکته رابښکته کړم هغوئ لاړل روغتون ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دروازې مخې ته ناست ووم ژړل مې یودم مې چا په سر لاس راکیښود پورته مې وکتل فرهاد وو غاړه یې راکړه راته ویې ویل

مشره زه یم درسره ژاړه مه دا ژوند دی

خو د فرهاد خبرو راباندې هیڅ اثر ونه کړ هغه هم راسره ژړا شروع کړه

د فرهاد پلار مې څنګ ته راغی بشکل یې کړم ډاډ یې راکړ فرهاد ته یې ووېل

زویه ته له یاسین سره نن شپه همدلته پاتې شه هغه لاړ او فرهاد مې په څنګ کې ناست وو کور ته ننوتو فرهاد کیسې راواخیستې لړ ، لړ مې فکر ورسره بدل شو

شپه اخرې برخې ته رسیدلې وه زه او فرهاد همداسې ویښ ناست وو د موټر غږ مې غوږو ته راغی

د باندې ووتم ومې کتل ماما مې وو د مور پوښتنه مې ترې وکړه ځواب یې رانکړ په بیړه کور ته ننوته

زه هم ورپسې ورننوتم بیا مې ترې وپوښتل مور مې څنګه ده؟

-بښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماما مې ډیر مصروف ښکارېد په موبایل کې یې اړیکې نیولې خو له مانه لرې ولاړ وو غږ یې نه راته څو شیبې وروسته موټر ته پورته شو ما هم ورمنډه کړه

غوښتل مې چې روغتون تـه ورسره لاړ شم خو ویـې ویل چې مه ځه لږ وروسته موږ بیرته راځو مور دې هم راولم کور ته ننوتم له فرهاد سره کیناستم فرهاد وپوښتل

څه یې ویل مور دې څنګه وه ؟

- ماما مې ویل چې اوس ښه ده شکر

د سهار اذان وشو د لمانځه نـه وروسته د کلـي سپین ږیري د ملا سره ګډ راغلل ما هم د حجرې ور

ورته خلاص کړ د ناستې وروسـته یې د جنـازې خبرې شروع کړه چا ویل لس بجې ښه وخت دی

چا ویل د غرمې لمانځه نه وروسته بـه یې جنـازه وکړو خو زه نه پوهېدم چې څوک یادوي ؟ څوک مړه شوي؟ د چا جنازه کوي؟

له ملا صاحب نـه مې پوښتنه وکړه ملا صـاحب څوک مړه شوي ؟

خبره یې راپرې کړه

ویې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورشه یاسینه ګیلاس کې اوبه راوړه درملو پسې یې
څکم

لاړم اوبه مې راوړې

خو د ملا صاحب له جیب څخه ګولۍ نه راوتلې اوبه همالته
ایښې وې زړه مې طاقت نه کولو له بل سپین ږیري مې
پوښتنه وکړه

کاکا تاسې د چا د جنازې په اړه غږیدلۍ؟

-ځوانه د جومات نه هغه غاړې ته په ږو کور کې مړی
شوی د هغه په اړه غږیدو.

په فکر کې مې خبره راپیدا شوه چې دوئ نو بیا دلته
څنګه راغلل خو د هغه مړي کور ته به ورغلي وو کنه،

له څه ځنډ وروسته مې تشویش له منځه لاړ ومې ویل
کیدی شي د غمشریکي لپاره نن هم راغلي وي د لمر
سترګه راښکاره شوه خو بو ځل بیا یې له ځان سره

د زیري پر ځای خواشینوونکی خبر راوړ موټر ودرېد
د موټر د ودرېدو سره سم په کور کې یو ځل بیا د ویر
غږ پورته شو

له حجرې نه ووتم په ترور مې سترګې ولږیدې دیوال ته
یې ډډه لګولې وه په مخ یې د اوښکو څپې راروانې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې ومې پوښتل تروري ولې ژاړې په مور خو بـه مـې څه نه وي شوي؟

-نه یاسینه زویه پرون نه هغه بل پرون دا وخت چې زه راغلې ووم ستا پلار ژوندی ؤ نو ځکه راته ژړا راغله

د ترور خبرو او د هغې ژړا په ما هم بده اغېزه وکړه په ځمکه ولوېدم په ځان نه ووم سترګې مې خلاصې کړې پـه روغتون کـې ووم چې ومې کتل ترور مې سر تـه ولاړه ده ترې ومې پوښتل مور مې چیرته ده ؟

- زویـه هغـه لږ ناروغـه وه نو دا درې شپې زه دلتـه درسره وم

-ښه د مور حالت خو به مې ښه وو اوس ؟

-هو اوس ښه ده اندیښنه مه کوه

ماما مې راغی له روغتون نه د کور په لور روان شوو کلـه چې کور تـه ننوتو نو پـه کور کـې د ګاونډ او د خپلوانو ښځې ښکارېدې خو په مورجانې مې سترګې نـه لږېدې

اندیښنه کـې شوم چې دا مور مـې چیرتـه ده بیا مـې وپوښتل تروري مور مې چیرتـه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

-هغه دې ماما کلي ته بوتوه وپل يې چې لږ به يې فکر بدل شي

ددې خبرې په اوريدو مې زړه خواشيني شو ومې غوښتل د پلار ته لاړ شم د هديرې په لور روان شوم په لاره روان ووم او مړې ، مړې اوښکې مې له سترګو توېولې

دې خبرې زوروله چې زه مې مور يوازې پرېښودم او هغه کلي ته لاړه په سوچو او فکرونه کې ووم په لاره باندې هيڅ پوی نشوم چې مخ ته مې وکتل هديرې ته لږ لار پاتې وه هديرې ته ورسېدم د پلار د قبر ترخنګ کېناستم داسې غږونه مې پرې وکړل پلارجانه تانه هم يوازې پرېښودم مور مې هم رانه کلي ته لاړه

اوس به مې زه د پلار او مور مينه په چا ماتوم ؟

بار ،بار مې دا خبره تکراروله خو دويم غږ مې غوږو ته نه راتله يوازې له ما سره ژړا مله وه سر مې پورته کړ بنې اړخ ته مې وکتل سترګې مې په نوي قبر باندې ولږېدې پاڅېدم د نوي جوړ شوي قبر خواته ورغلم چې ومې کتل

د قبر په يوې خوا د کاشۍ په ډبرې ليکل شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فلانی د فلاني لور د فلاني میرمن او د یاسین مور چې د یاد کال په یاده نیټه په حق ورسیده انالله وانااليه راجعون)

د لیک د لوستلو وروسته مې په هدیره کې دا نارې شروع کړې

مورې ! پلاره ! زه مو چاته پرېښودم؟

مورې ! پلاره ! زه مو چاته پرېښودم؟

پاڅیدم د مور او پلار د قبرونو په منځ کې کیناستم یو ځل مې د مور او بل ځل مې د پلار نامه په ژړیدلي حالت اخیسته خو د مور او پلار له قبرونو کوم غږ نه راوته

هغه مور چې زه به یې لږ خفګان ته هم نه پرېښودلم په هغه ورځ یې ماته هیڅ د ډاډ خبره ونکړه سر مې ښکته کړ یو ځل مې د مور د قبر خاوره ښکل کړه او بیا مې د پلار او په ژړیدلي حالت مې کور ته حرکت وکړ د ځو قدمونه اخیستلو وروسته به ودرېدم او یو ځل به مې شاته وکتل او سلګۍ به مې وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام اذانونه کېدل چې کورته ورسېدم د پلار کوټې ته ننوتم په هغه کوټه کې یوازې د مور او پلار

یادونه ښکارېدل خو په خپله نه ول هغه ځای چې تل به مې له مور سره په خبرو کولو په کې بوخت ووم په هغه ورځ مې په هغه ځای کې د خبرو په ځای ژړا کوله ساعت تېر شو کوټې ته مې ترور راننوته په لاسو کې یې دسترخوان او د خواړو کاسه وه دسترخوان یې زما مخې ته ښور کړ راغله ترڅنګ مې کېناسته خبرې یې داسې پیل کړې

دوډۍ وخوره یاسینه زویه!

خفه کېږه مه سر له سبا به له ما سره ژوند کوې زه دې هم د مور په شان یم شپه تېره شوه سهار شو د کور سامانونه مو راټول کړل ماما مې یو مازدا ډوله موټر رادربس کړ د کور سامانونه یې ورپورته کړل کله چې د کور سامانونه خلاص شول نو د مور کوټې ته ننوتم کوټې کې راته د مور او پلار خبرې رایادې شوې د ماما غږ مې غوږو ته راغی وېل یې

چې یاسینه راځه چې ځو سامان خلاص شو دروازه بندوم ، د کوټې نه په ژړا ووتم له دهلېز نه مې یو ځل خپلې د خوب کوټې ته سر ورښکاره کړ راؤوتم د کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه مې بنده کړه کيلي مې د کور خاوند ته ورکړه له ګاونډيانو مې مخه ښه واخيسته لاړو د ترور کور ته ورسېدو که څه هم ترور مې په هغه ښوونځي کې چې زه ووم ښوونکې وه خو بيا هم له اقتصادي ستونزو سره مخ ول او يو غريبانه کور يې په کرايه نيولی ؤ سامان مو ښکته کړ ترور مې يوه کوټه زما لپاره فرش کړه راته يې وويل

ياسينه! دې کوټې کې نور خپل درس وايه او خوب کوه شپه راغله ډوډۍ مې وخوړه لاړم هغه کوټې ته چې ترور مې راته ويلي وو چې دلته نور درس وايه او خوب کوه خو کله چې ننوتم د درس او خوب په ځای مې په هغه ځای کې ژړا شروع کړه تر سهاره مې خوب ونه کړ د مور او پلار ياد دردولم او په ژړا سر ووم شپه تېره شوه سهار مې ترور رانه وپوښتل

خوب دې وکړ ياسينه؟ ساړه خو به دې نه وي شوي ؟

-هو خوب مې وکړ نه ساړه مې نه دي شوي

د ژمي شپه ورځې وې تيرېدې خو له غمونو ډکې ورځې وې د پلار د وفات مې جمعه او د مور د وفات مې اتمه ورځې تېرې شوې د ترور مېړه مې ماښام له ځان سره ښه ډېره سودا راوړه له ترور نه مې وپوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دومره سودا د څه لپاره ؟

-یاسینه سبا یو کوچنی ختم کوم ستا پلار او مور پسې

د ترور په دې کار مې ځان یوازې احساس نه کړ خوښ شوم سهار وختې د ګاونډ ښځې کور ته راغلې او له ترور سره مې په پخلنځي کې بوختې شوې لږ وروسته مې ماما هم راغی راغږ یې کړ

یاسینه! د کوټې ور خلاص کړه او ښځو ته ووایه چې انګړ ته راونوځي قاري صاحبان راغلل

لاړم د کوټې ور مې خلاص کړ ترور ته مې غږ ور وکړ خو له غږ وروسته مې څنګ ته د ترور په ځای یوه جینۍ راغله چې ډیره ښکلې وه د تاثیر لاندې راغلم په لړزیدلي حالت مې ورته ووېل

د باندې راونوځۍ قاري صاحبان راغلل لاړم د باندې قاري صاحبانو ته مې ښه راغلاست ووایه ننوتل کوټې ته سیپارې یې په هر نفر وویشلې ما هم یوه سیپاره راواخیسته تلاوت مې شروع کړ سیپاره مې نیمایې ته

لا نه وه رسولې د کوټې ور وټکېده ماما مې غږ کړ

ورشه یاسینه!

له کوټې ووتم چې ومې کتل ترور مې وه راته یې ووېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه ډوډۍ خو تیاره ده څه وکړو راوړو یې؟

-نه لا تراوسه د ځینو سیپارې نیمایي پاتې دي

-ښه چې کله مو ډوډۍ ورله ته دلته ودرېږه تر دې ځایه یې فاطمه راوړې سمه ده؟

-سمه ده تروري

ترور مې لاړه خو زه څو شیبې هلته ودرېدم په فکر کې ډوب شوم دا فاطمه څوک ده ؟

دا نوم مې نوی واورېد زموږ په خپلوانو کې د فاطمې په نامه څوک نه وه لاړم کوټې ته ننوتم سیپاره مې راواخیسته تلاوت مې شروع کړ څو شیبې وروسته ملا صاحب غږ وکړ یاسینه څومره پاتې ده ؟

-درې رکوع مولوي صاحب

-ښه دلته یې راوړه چې زه یې ولولم ته لاړ شه لږه مالګه او بوره د دم کولو لپاره راوړه

ددې خبرې وروسته مې ماما ته ور وکتل غوصه ښکارېده پوی شوم چې ماته غوصه دی چې ولې مې لاتراوسه مالګه او بوره د دم لپاره نه دي راوړې ووتم ترور ته مې ورغږ کړ

ترور مې راغله ویې پوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيپارې خلاصې شوې؟ ډوډۍ راوړو؟

-نه مالګه راکړه د دم کولو لپاره

-وای ربنتیا هغه خو زما له یاده وتلې وه

لاړه د مالګې ،بورې او لـه چاکلیټو ډک قاب یې راوړ را یې کړ او ورتـه ومې وېل تروري ډوډۍ هم نوره چمتو کړئ او زه به دلته ولاړ یم تر دې ځابه یې راوړئ

- بنه سمه ده

لاړم کوټې تـه ننوتم قاب مـې د ملا صـاحب مخې تـه کېښود څو شیبې وروسته یې ختمانه شروع کړه لـه ختمـانې وروسـته مـې قـاب پـه ټولـو وګرځـاوه ماما مـې راغږ کړ

ورشـه یاسینه د سترخوان شیان راوړه زه دلتـه یم لاړم غږ مي وکړ تروري ډوډۍ را اخلئ

لـه غږ وروسـته مـې بیا ترڅنـګ همغـه مخکینـۍ جینـۍ راغله او دسترخوان یـې راتـه راکړ ما مـې هم ماما تـه ورکړ او په کوټه کې یې بنور کړ وروسته مي د هغې له لاسو نه نور قابونه راواخیستل خو په وروستي ځل مـې چې کله ترې پطنوس اخیسته پطنوس مي له لاسـه ولوېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

او خواږه په ځمکه تیت او پرک شول هغې هم راته د ملنډې په شکل ووېل

کوچنی خو نه یې غټ سړی یې!!!!!

هغه لاړه او نور قابونه یې له خوړو ډک کړل نور توکي خلاص شول زه هم لاړم د ماما ترخنګ مې کېناستم خوراک مې شروع کړ په کوټه کې ناستو کسانو په خپلو منځو کې خبرې اترې کولې او زه له دې خبرې سره

سر وم

کوچنی خو نه یې غټ سړی یې....

ټولو ډوډۍ وخوړه دعا مو وکړه ماما مې قاري صاحبان تر دروازې بدرګه کړل او راننوت زما ترخنګ کېناست ټوکې یې راسره شروع کړې

یاسینه ډېر شرم دی د جینۍ مخکې درنه پطنوس ولوېد

اوس به په تا فاطمې بنې کیسې شروع کړې وي

ماما مې د فکر بدلولو لپاره داسې کیسې کولې خو زه په خپلې خیالي نړۍ کې ډوب ووم

ټوله ورځ مې د فاطمې له نامې سره تېره کړه شپه مې هم په همدې ډول وه خوب کې هم له هغې سره په چکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللی ووم خو کله چې له خوبه راپاڅېدم چار چاپېره مې تش دېوالونه تر سترګو کېدل

د سهار چای مې څکلو چې موبایل ته مې زنګ راغی ومې کاته فرهاد وو او رانه يې وغوښتل چې د باندې ورشم چای مې وڅکه لاړم د کوڅې سر کې فرهاد ولاړ وو ورغلم روغبړ مو سره وکړ فرهاد راته ووېل

څه چې ځو

ترې ومې پوښتل چېرته ځو؟

-ځو د بازار لور ته

روان شوو په لاره کې فرهاد راپاده کړه

یاسینه دې نږدې ورځو کې ښوونځی هم پیلیږي د ښوونځي لپاره دې جامې اخیستې ؟

- نه لاتراوسه مې نه دي اخیستې خو اخلم يې

-ښه یاسینه! ما هم نه دي اخیستې دواړه به يې واخلو

په خبرو خبرو بازار ته ورسېدو فرهاد يو دوکان ته ننوته چې له قسما قسمه پطلونونو او یخنقاقونو ډک وو زه هم ورننوتم يو پطلون ته يې لاس ونيو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویې پوښتل

یاسینه هغه ښه نه دی؟

- نه پوهیږم خپل زوق ته دې ګوره

- څه پو ځان ته خو یې نه اخلم دوه دانې اخلم یو ستا لپاره یو د ځان لپاره

- نه زه یې بله ورځ اخلم

فرهاد رنګارنګ پطلونونه راواخیستل ماته یې یو راکړ ویې ویل

یاسینه دا ماته ښه ښکاري

- هو

هغه په دوکاندارغږ وکړ کاکا دې رنګ کې دوه دانې راواخله

سودا مو واخیسته له دوکان نه راؤوتلو په بازار کې مو د ښوونځي نور توکي هم واخیستل فرهاد وویل

راځه یاسینه څه وخورو زه خو وږی شوم

پوهوټل ته ننوتو خوراک مو وکړ فرهاد هم داسې پیسې مصرفولې لکه په هوټل کې چې په نخاګر څوک روپۍ شیندي خو زما یې دا عادت خوښ نه وو د بازار نه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور په لور روان شوو تقريباً دوه بجې کور ته ورسيدم ننوتم د ترور کوټې ته چې ومې کتل د ترور ترڅنګ مې يوه جينۍ ناسته ده چې په لاس کې يې قلم او مخې ته يې کتابچه پرته ده ببرته ووتم ترور مې راپسې غږ وکړ ياسينه! خپلې کوټې ته لاړ شه زه هم درځم ترور مې راغله زما په لاس کې يې خالته وليده پوښتنه يې وکړه

دا خالته کې څه دي؟

- د ښوونځي جامې دي ملګري مې راته واخيستې

- ښه الله دې خوشحاله کړي ته صبر زه درته ډوډۍ راوړم

- نه ترور ډوډۍ مو په بازار کې وخوړه

-ښه ته دې لمونځ وکړه او ويده شه زه فاطمې ته لږ درس ښايم

-سمه ده

د ترور د تلو وروسته مې بيا په فکر کې د فاطمې نامې ځای ونيو پاڅيدم لمونځ مې وکړ د لمانځه وروسته مې د ترور او د فاطمې خبرې تر غوږ شوې د ورسۍ خواته لاړم پرده مې لږ کش کړه او پټ ، پټ مې د انګړ لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کتل څو شېبې وروسته مې فاطمه د سترګو بنکار شوه
د فاطمې په ليدو مې په زړه کې د مينې څړيکه وشوه

فکر کې مې دې خبرې ځای ونيو

ياسينه لکه چې دې جينۍ دې زړه پټ کړ

له څو شيبو وروسته مې ووېل

نه ياسينه پام دومره ژر به په چا زړه نه باېلې

ورځ تېره شو د لمر سترګه هم دنګو غرونو پټه کړه په
اسمان کې د ستورو ځلا راښکاره شوه

له ډوډۍ خوړلو وروسته خپلې د خوب کوټې ته لاړم د
خوب په ځای کې څملاستم او د فاطمې له يادونو سره په
خبرو بوخت شوم د سبا ليدلو لپاره راباندې شپه دومره
اوږده شوه چې فکر مې کاوه ما وېل کې نن د يلدا شپه ده

په ځای کې بنې او چپ اړخ ته اوښتم خو خوب نه راتله
وروسته له ډيرو سوچونو په ځان نه ووم پوی ويده شوی
وم له خوبه چې کله راپاځېدم نو خوش بنکارېدم هغه
ځکه چې نور د فاطمې ليدلو ته ډوازې څو ساعته وخت
پاتې وو سهار چای مې وڅکه د باندې وتلو هوډ مې وکړ
له وتلو نه مخکې مې ترور راباندې غږ وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاسینه راشه او دا قابونه د فاطمې دوئ کره وېسه د ختم په ورځ مې راوړي وو

ورغلم قابونه مې راواخیستل د باندې روان شوم ډار او خوښي مې دواړه په زړه کې ول خوښ په دې ووم چې کېدی شي د هغې دیدن وکړم ډارېدم ځکه چې کومه غلتي رانه ونشي د هغې بلې ورځې په شان

د فاطمې دوئ کور ته ورسېدم دروازه مې وټکوله

په لومړي ځل ځوک راونه وتل بیا مې دروازه وټکوله د ځو شیبو وروسته غږ وشو ځوک یئ؟

غږ دومره خوږ راباندې ولږېد چې خوږوالي یې رانه د زه یم کلمه هیره کړه

غږ مې وکړ زه یم یاسین

دروازه خلاصه شوه چې ومې کتل فاطمه وه د خبرو کولو پرته مې قابونه ورته وسپارل او روان شوم په لاره کې مې دا خبره ذهن ته راغله چې هغې ولې دروازه خلاصه کړه په داسې حال کې چې ما نوم هم ورته واخیست چې یاسین یم

فکر مې کولو چې کېدی شي په دې کې هم څه خبره وي خو زه خبر وروسته به معلومه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرمي ډوډۍ وروسته جومات ته لاړم کله چې بېرته راوګرځېدم ګورم چې فاطمه په کوټه کې راروانه ده لږ وروسته زه د ترور کور ته نږدې شوم هغه هم تر ما لږ لرې وه د کور دروازه مې وټکوله ترور مې غږ وکړ څوک يئ؟

-ياسين يم

-صبر درغلم

شاته مې وکتل فاطمه هم ولاړه وه او ددې په انتظار وه چې زه نه ننوځم ترور مې دروازه خلاصه کړه کور ته ننوتم څو شېبې وروسته فاطمه هم راننوته ترور مې په لوړ غږ ووېل ښکله داسې د مئينانو غوندې دواړه يو ځای راغلئ

وشرمېدم ژر خپلې کوټې ته ننوتم ساعت تېر شو د تېرې ورځې په شان مې بېا د ورسۍ له يو کونج نه پرده کش کړه او پټ ، پټ مې د فاطمې لور ته کتل په دې وخت کې مې يو ځل د ترور سترګې راباندې ولږېدې موسکۍ شوه ژر مې پرده کش کړه او په توشکه کېناستم ووتم مازديګر مې د باندې تېر کړ د ماښام چې کله کور ته راغلم نو د ترور نه مې په بېلا بېلو بهانو ځان خلاصوه د ماسختن ډوډۍ مو خوړله يودم مې ترور خبره وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرېيه ! خبر يې ؟

-نه د څه شي نه؟

-ياسين مئين شوی

-ښه ځکه دا څو ورځې داسې غلی ، غلی ګرځي

خبره مې ورپرې کړه نه داسې کومه خبره نه ده په مور او پلار پسې خفه يم ځکه غلی يم

لاړم د خوب کوټې ته او د ترور د خبرو دلاسه راته بيا خوب نه راتله

څو ورځې تېرې شوې خو فاطمه مې ونه ليده غوښتل مې چې د ترور شک مې ورک کړم د غرمې ډوډۍ وروسته به د باندې وتم باندې ولاړ ووم فرهاد مې تر سترګو شو غږ مې پرې وکړ

راغی روغبړ وروسته يې راته وويل مشره سبا د نوي کال ورځ ده چېرته ځکر ته نه ځو؟

- نه فرهاده د نوروز ورځ لمانځل حرام دي

- هاها ملا صاحب پوهېږم ټوکه مې وکړه

يو ساعت مې له فرهاد سره تېر کړ خدای پاماني مې ترې واخيسته کور ته لاړم کور ته په ننوتو مې ترور

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغبړ کېږ
مئينه چېرته تللى وې؟
د مئين کلمې په اورېدو خواشينى شوم له لږ ځنډ وروسته
مې ځواب ورکړ
ترورې له ټولګيوال سره ووم
- ښه دا څو ورځې دې د يو چا ديدن هير کړى
هاها...
ترور سره مې بله خبره ونه کړه لاړم کوټې ته ننوتم او
په دې خواشنى ووم چې ترور مې ولې رابانديې خبره
شوه هغه به اوس ټول خبر کړي
ماښام مې هم په هغه کوټه کې تېر کړ ماسختن مې ترور
راغله
له راتلو سره سم يې په خندېدلي لهجه ووېل
مئينه ځانته ، ځانته مه کېنه سوچونه به دربانديې بده
اغېزه وکړي
خبره مې ورپرې کړه په حالت کې مې لږ بدلون
راووست ومې وېل
ترورې دا تاسې څنګه خبرې کوئ؟ ټوکې خو داسې نه
وي
- هاهاها ټوکه نه کوم راځه ډوډی تياره ده
- ترورې مورې بم خوارې مې زړه ته نه کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاها یاسینه ستا د حالت د بدلون لپاره مې داسې خبرې کـــولې ددې خبرې په اورېدو خوښ شوم او لاړم بلې خونې تـه او تـرور مـې ډوډۍ راوړه لـه لمـونځ کولـو وروسـته د خـوب ځـاى کـې څملاستم خو د فـاطمې نـه لیدلو مـې لـه سترګو څخه لړ، لړ د خوب څپې لرې کولې او په دې لټه کــــــې ووم چــــــې کلــــــه بــــــه یــــــې ویــــــنم په ځان نه ووم ویده شوى ووم خو د لیدلو ارمان مـې پـه خـــــــــــوب کـــــــــــې پـــــــــــوره شـــــــــــو د روانـــــــې ویـــــالې ترڅنـــــګ دواړه ناســـــت یـــــو بـو ځـل هغـه پـه لپـه کـې اوبـه راواخلـې او پـر مـا یـې راوشـــــــــــــــیندې او یـــــــــــــو ځـــــــــــــل زه یو بل ته د مینې په خبرو بوخت وو لـه څـه وخت خبرو وروسـته مـې ورتـه ووېـل تـه مـې د وجـود سـاه یـې ویـې خنــــــــــــــــــــــدل چوپــــــــــــــــــــــه شــــــــــــــــــــــوه ویـــــــــــــــــــــې ویــــــــــــــــــــــل تــــــــــــــــــــــه مــــــــــــــــــــــې غږ راباندې وشو او د " ته مې " کلمو وروسته مې څه وانورېدل چې فاطمې راته څه وېل ترور مـې هغه خوب له منځه یووړ کوم خوب چې زما لپاره حقیقت وو لـه ځـان نـه مـې کمپله لرې کړه ولـې همداسـې پـه ځـاى کـې کیناســـــتم چـــــې هغـــــې بـــــه راتـــــه څـــــه وېـــــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ته مې ، ته مې کلمه مې بیا،بیا په ذهن کې ګرځېدې ولې نه پوهېدم چې دا جمله څنګه پوره کړم داسې یې ویـــل؟
تــــــه مــــــې هـــــم د وجـــــود ســــاه یـــــې؟
تـــــه مـــــــې د ژونـــــــد بقـــــا یـــــــې ؟
تــــــــــــــــــــه مــــــــــــــــې ....؟
ددې جملې د پوره کولو په فکر کې ووم ترور مې راغږ کـړ پـاڅېږه لمـونځ قضـا کېـږي څـه سـوچونه وهـې؟ پاڅېدم اودس او لمونځ مې وکړ د لمانځه وروسته مې هغه خوب بیا راتازه کړ غلی د ترور ترخنګ ناست ووم ولې په خیال کې مې د فاطمې سره د وېالې ترخنګ په خبـــــــــــــــــــــرو بوخــــــــــــــــــــــت ووم ترور مې یو ځل بیا لـه خیالي نړۍ څخـه راوویستم یاســــینه تـــــه هـــــم پـــــنځلس کلــــن شــــوې
- تـــــروري زمـــــا د پیدایښــــت نیټــــه مــــو لیکلـــــې ؟
- نـه اوه کلن وې چې ښوونځی دې شروع کړ او درې ورځـــــــې بعـــــــد دې نهـــــم ټــــولګی پیلیــــــږي
- هاهاهــــــــا ښـــــــــه اټکلـــــــــي حســـــــاب دی؟
- هــو
ورځ تېره شوه بیا هم د فاطمې د دیدن تږی پاتې شوم د سبا په انتظار ووم سبا هم همداسې وشول په دریمه ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم
د نوي کال په پنځمه ورځ له ترور سره ګډ ښوونځي ته روان شوم ښوونځي ته په ننوتو مې لـه ټولګیوالو سره روغبـــړ وکـــړ فرهـــاد وپوښـــتل دا دې تـــرور وه ؟

- هـــو
ننوتو ټولګي تـه څـه ناڅـه ټولګيوال مو راغلـي ول څـه ناسوب ول ساعتونو خالي وو نو فرهاد هم دا ساعتونو په دې موضـــــــــــوع ډک کـــــــــــــــــــړل
مشره چې په کورسونو کې مو ځانونه دا خل وی ښـه بـه وه چـې دا رياضـي او کيميـا او داسـې نـور مضـامين لـه اوسـنه د کـانکور ازمـوینې لپـاره زده کـړو ښـه بـه وي

- فرهاده زه خو مې لـه ترور سره رياضي شروع کوم هســـې هـــم هغـــه د رياضـــي ښـــوونکي ده

- څـــــووم ټـــولګي تـــــه درس ورکـــــوي

- يوولســــــم او دولســـــم ټـــــولګي تـــــه

- ښــه
لـــه دې خبـــرو وروســـته يـــې بيـــا راپـــاده کـــړه مشـــره لـــه کـــوم پـــوهنځي ســـره مينـــه لـــري؟

- لا تراوســـــه مـــــې پريکـــــړه نـــــه ده کـــــړې

- نـــه لـــه اوس نـــه هـــدف وټاکـــه بريـــالی کيـــږې

- نـــه کيـــدی شـــي کـــانکور ازموينـــه ورنـــه کـــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاهــــا نـــو بېـــا ښـــوونځی تـــه ځلـــه راځـــي؟
ددې پوښتني ځواب مې ورنه کړ ترې ومې پوښتل
فرهــاده تــه څــه غــوارې پــه راتلـوونکي کــې شــې؟
- یاسینه زه غوارم ډاکټر شم او له طب سره ډېره مینه
لــرم
- هاهاها افرین ته ډاکټر شه زما به هم درملنه کوې
- هاها خدای دې تا نه نارو غه کوې مشره عجیبه خبرې
کــوې

په شپږو ساعتونو کې مو یوازې دوه ساعته ډک ول او
درس مـــــــــــــــــــــو ولوســـــــــــــــــــــت
رخصت شو او له ترور سره مې د کور په لور روان
شوم کورته په رسېدو مې د ښوونځي جامې وویستې او
ډوډۍ مې وخوړه څه ځنډ وروسته د کور دروازه وټکېده
ترور مې راغږ کړ
ورشـــــــه یاســـــــینه! وګـــــــوره څـــــوک دي
لاړم دروازه مې له غږ کولو پرته خلاصه کړه او د
دروازې په خلاصیدو مې هغه ارمان چې له څو ورځو
ورته انتظار ووم پوره شو فاطمه وه زه له شرمه د باندې
ووتم هغه کور ته ننوته زه هم بیرته کور ته ددننه نه شوم
فیسبوک مې خلاص کړ په فیسبوک کې مې یو غزل تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـــترګو شـــــو چـــــې مطلـــــع یـــــې داســـــې وه

«ستا پـه لیـدو رابانـدې بـل شـان خوشـحالي راغللـه»
«حس تـه مـې ستا وجـود نـه ښـکلې خوشـبویي راغللـه»

غزل مـې کـاپي کـړ او پـه موبایل کـې مـې لـه ځـان سره وساته ماسختن له ډوډۍ وروسته لاړم خپلې کوټې تـه او موبایل کې مې هغه غزل راوسته او په لوړ غږ مې د یاد غـــــزل پـــــه تـــــرنم پیـــــل وکـــــړ

ســتا پــه لیــدو رابانــدې بــل شــان خوشــحالي راغللــه
حــس تــه مــې ســتا وجــود نــه ښــکلې خوشــبویي راغللــه
ســـــتا پـــــه لیـــــدو ، ســـــتا پـــــه لیـــــدو......

په ترنم بوخت ووم یودم د کوټې ور خلاص شو د ور په خلاصـېدو مـې تـرنم بـس کـړ ومـې کتـل تـرور مـې وه ویـــــــې خنـــــــدل او ویـــــــې ویـــــــل
یاسینه ولې دې ترنم بس کړ شروع کړه خوند یې راکړ هلـــــــــــــــــه ژر کـــــــــــــــــوه
ځـــــــــــــــــواب مـــــــــــــــــې ورکـــــــــــــــــړ
تــــرورې پــــه موبایــــل کــــې مــــې راډیــــو چالانــــه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاهاها دروغجنه ترور دې په دې خبرو نشې غولولی
هيڅ ځواب راسره نه وه سر مې ښکته نيولی ؤ او د
ګوتـــــو تقونــــــه مــــــې ويســــــتل
په موبايل کې مې زنګ چالان کړ په دروغو مې غوږ
تــــه کــــړ خبــــرې مــــې شـــــروع کـــړې
ســــــلام فرهـــــاده څنګــــــه يــــــې ؟
ښه د پښتو کتاب دې ښايې ؟ هو هغه له ماسره پاتې
شـــــــــوی ښــــــــــه در ووتــــــــــم
موبايل مې جيب ته کړ ترور مې راته ووېل چېرته ځې
پــــــــه دې شــــــــپې کــــــــې ؟
- تروري د باندې مې تولګيوال ولاړ دی او پښتو کتاب
يــــــې لــــــه ماســــــره پــــــاتې
- خـــــو ســـــبا بـــــه يـــــې ورکـــــړې
- ويـــل يـــې چـــې نـــن شـــپې تـــه درس وايـــم
- ښــــــــــــــه ژر راشـــــــــــــــې

له بکسې نه مې کتاب راوويست ترور مې راغږ کړ
ته راوړه دا کتاب
کتاب مې ورکړ او ويې وېل دا خو د علوم ديني کتاب
دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

- وای ترورې په عجله مې راواخیست ومې نه کوت

ژر مې د پښتو کتاب راوویست د باندې ووتم د دوکانونو خواته لاړم دوکانونه بند ول تقریباً نیم ساعت مې د باندې تېر کړ موبایل ته مې زنګ راغی ترور مې وه راته ویې ویل ځه شوې ژر راځه
- دا ده دروازې سره یم ترورې
په کوټه کې مې ځوک ونه موندل په فکر کې شوم که کتاب ځان سره وېسم ترور مې شکې کیږې کتاب مې د تیږو په منځ کې پټ کړ او کور ته ننوتم کور ته د ننوتو سره سم د خوب کوټې ته لاړم
په توشکه پرېوتم ګوشکی مې په غوږو کې کېښوې او د کرن خان هغه سندره چې وایي

زه یې پیدا کړم ارماني
ته یې ارمان پیدا کړې ....

چالانه کړه سندره مې خو،خو ځله واورېده په ځان نه ووم پوی ویده شوی ووم سهار چې راپاڅېدم له لمونځ کولو وروسته مې له بکسې نه سپینه پاڼه راواخیسته په

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــانې کــــــې مـــــــې ولیکــــــل

" ته مې د وجود ساه یې بې له تا مې ژوند داسې دی لکه زه چې د خوښــې پـه نـوم څـه نـه پیژنم تـا سره مینـه لـرم مینــې"

پانه مې په جیب کې کېښوده او ددې په تمـه ووم چې ژر غرمه شي او یاد لیک مې میني ته ورسوم ساعت تـه مې وکتل د ښوونځي وخت تـه نیم ساعت پاتې وو پاڅېدم د ښوونځي جامې مې په تن کړې هنداري تـه ودرېدم ددې پر ځای چې خپل ویښتان اصلاح کړم لـه ځان سره پـه شـــعر ویلــو بوخـــت شـــوم او دا بېتونـــه مـــې ویـــل

نـــــن درتـــــــه د زړه خبـــــــره کړمـــــــه زه صـــبر تـــــه مغــــروره راتـــــه څـــــه وایـــــې ؟

تـــا کـــــه مـــــې د لیـــــک ځـــــواب راوانســـــتو بیـــا بـــــه راپســـــې دعـــا پـــــه خولـــــه وایـــــې

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد بېتونه مې په خوله جاري وول یودم کوټې ته مې ترور رانوته او په غوصه یې وویل ځو بجې دي ها؟

ځو ځله مې غږ وکړ هیڅ په خبره نه پوهیږې
- تروري پام مې نه دی شوی
- هاهاها خفه نشې راځه مئینان همداسې وي
- تروري دا تاسې وایئ هیڅ مو په مطلب نه پوهیږم
- یاسینه زه چې ځو څه موده وروسته به پوی شې

د کور نه د ښوونځي لور ته روان شوو ترور مې ځو ځلې خبرې راسره پیل کړې خو زه لکه ګونګ هلک ورسره روان ووم خبرې مې نه ورسره کولې له لږ ځنډ وروسته یې وویل
یاسینه! ترور دې دا خبرې ستا د فکر د بدلولو لپاره کوي
حیران شوم چې ترور مې څه غواړي ؟ ولې بیا ، بیا راته د مئین کلمه کاروي؟ آیا د هغې شک نه دی ورک شوی؟
د لارې په اوږدوالي پوی نشوم او دې پوښتنو ته مې ځوابونه پیدا کول
ومې کتل ښوونځی راورسېد ترور مې د ښوونځي اداري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ننوته او زه مې له ټولګیوالو سره په فاپل کې ودرېدم له څو دقیقو وروسته د ښوونځي یو مشر ښوونکي غږ وکړ یو ځوک راشئ د قرآنکریم تلاوت وکړئ یو هلک لاړ د قرآنکریم مبارک آیتونه یې تلاوت کړل وروسته یوه ډله د ملي سرود لپاره لاړه د سرود له ختمېدو وروسته ښوونکي غږ وکړ ځوک غواړي چې شعر ووایـــي؟

په لومړي ځل مې ګوته پورته نه کړه په دويم ځل مې ګوته پورته کړه او د فاپل مخې ته مې ددې بېتونو په ویلـــــــــــو پیــــــــــل وکـــــــــــړ

نـــــــن درتـــــــــه د زړه خبـــــــره کړمـــــــه زه
صـــــبر تـــــه مغـــــروره راتـــــه څـــــه وایـــــې ؟

تـــا کـــــه مـــــې د لیـــــک ځـــــواب راوانســـــتو
بیـــا بـــه راپســـــې دعـــــا پـــه خولـــه وایـــــې
....
....

د شعر له لوستلو وروسته څه نا څه زده کوونکو چک

(c) ketabton.com: The Digital Library

،چکې وکړې خو په ښوونکو کې چا تشویق نه کړم پوی شوم چې شعر مې د هېواد ،دین...... په اړه نه وو ځکه يې تشويق نه کړم

په وار د هر صنف زده کوونکو خپلو صنفونو ته حرکت وکړ او ننوتل ماته مې ترور راغبږ کړ یاسینه دلته راشه ورغلم ترور مې غوصه ښکارېده پوهېدم چې د څه په اړه يې غوښتی یم راته يې وويل یاسینه دا ځای دداسې شعر ویلو نه دی دا شعرونه بیا په کور کې د هغې بلې شپې په شان ترنم کوه پوی شوې ناهیلی روان شوم خپل صنف ته ، صنف ته په ننوتو فرهاده راغبږ کړ

وه زما مئینه یاره افرین په دې شعر چې تا د فابل مخې ته ولوست د فرهاد ملنډو مې تندی نور هم تروش کړ او په څوکۍ کې داسې کیناستم لکه ددوئ ټولو سره چې مې لومړی ورځ وي لږ وروسته مو ټولګي ته نګرانه راننوته د حاضری د اخیستلو وروسته يې راغبږ کړ یاسینه د فابل مخې ته دداسې شعرونو ویل ښه نه دي کوښښ کوه چې د هېواد،مور،...... په اړه شعر ووايې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـمه ده
د ښـوونکي نصـيحت تقريبـاً ډېـر دوام وکـړ زړه مـې
غوښتل چې بې لـه اجازې لـه صنف نـه ووځم د باندې
خــو فکــر تــه مــې دا خبــره راغلــه
ياسينه وزغمـه پـه مينـه کـې ذلـت او دا هـر څـه شـته
....
دې خبرې مې لړه غوصه را سړه کړه پنځه ساعته تېر
شول پواځې شپږم ساعت مو پاتې وو شپږم ساعت مو د
علوم دينـي مضمون درلـوده ښوونکی راننوت لـه سلام
وروسته يې ووېل زده کوونکو هغه زده کوونکی ستاسو
ټولګيوال دی چې د فاېل مخې ته يې شعر ولوست؟؟؟
نږدې ټولګيوالو ته مې سر وخوځاوه چې ورته ونه وايئ
خـو يـودم د صـنف لـه اخرې څـوکی نـه غږ راغـی
هـو ښـوونکېه! هغـه ياسـين وو
- ياسـين کـوم يـو دی؟
پورتـه شـوم او ومـې وېـل ښـوونکېه زه يـم
ښـوونکي هـم داسـې ځـواب راکـړ
څه په وېاړ وايې چې زه يم شعر به هغسې وي کوم چې
تا ولوسته؟ لږ شرم په کار دی غټ سړی يې ....
زما هم په فکر کې د قرآنکريم دا آيات ګرځېده راګرځېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

"اِنّ اللهَ مـــــــــــــــــع الصّـــــــــــــــــــبرِين "

هيڅ مې نه ويل غلی ووم او خپله غوصه مې په ياد آيت سړوله څـه ځنډ وروسته د رخصتۍ زنـګ ووهل شو خوشحاله شوم لـه ترور سره مې کورتـه روان شوم پـه لاره کې ترور هم راته په نصيحت بوخته وه لـه لږ مزل وروسته کور ته ورسېدو د ښوونځي جامې مې ووېستې ډوډۍ مې وخوړه لمونځ مې وکړ له لمانځـه وروسته مې داســــــــــــــــي دعـــــــــــــــــــا وکـــــــــــــــړه

"خدايه هغه داسې راباندې مئينـه کړې لکه زه چې پرې مئين يم او ياالله نن راتـه د زمري زړه راکړه چې ياد ليــک ...."

پورته شوم او ليـک مې لـه جيب نـه راوويسته څو ،ځو ځلې مې ولوسته

ليک مې لوسته په دې وخت کې د کور دروازه خلاصه شوه له ورسۍ مې د پردې لږه خنډه کش کړه چې ومې کتل فاطمه وه په ليدلو مې ليـک لـه لاسه ولوېد او زړه مې درزا شروع کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېناستم لږ،لږ مې ځان سم کړ تشناب ته ننوتم مخ او لاس مې ووينځل په تشناب کې مې لږ ځنډ وکړ کله چې راووتم ګورم چې ترور مې په کوټه کې ولاړه ده او په لاسو کې يې سپينه پانه نيولې ده هنداري ته مې وکتل رنـــــګ مـــــې تـــــک زيـــــړ اوښــــــتی وو ووتم له کوټې نه ترور مې راپسې راغږ کړ ياسينه مه خفه کيږه ترور به دې دا ارمان پوره کړي په کور کې تم نشوم ووتم د باندې مازديګر مې د باندې تېر کړ د لمر سترګه ورو ،ورو د غرونو ښکار کېدله زه هم په دې فکر کې ووم چې ماسختن ته به مې ترور ته څه ځواب وايم؟

توره تياره شوه د خلکو ګڼه ګونه هم کمه شوه د سپېږ غپاء مې تر غوږو شوه ما هم ښه وبلله چې کور ته لاړ شم کور ته زړه نا زړه ننوتم خپلې د خوب کوټې ته لاړم په توشکه پرېوتم وروسته مې ترور راغله

له مخ نه يې رانه روجايي پورته کړه او ويې وېل څنګه ويـــــده يـــــې ياســـــينه؟ پـــــاخيږه ډوډۍ وخـــــوره
- تروري لږه تبه مې ده او خواږه مې زړه ته نه کيږي
- تـــــــــه صـــــــــبر زه درمـــــــــل راوړم
ترور مې لاړه درمل يې راوړل درمل ددې په ځای چې خوله ته واچوم جيب ته مې واچول ترور مې راغږ کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبـه پسـي وخښنـه اوبـه مـې وڅښلـې او يـاد تمثيل مـې پـه بړپالی توګه ترسره کړ ترور مې لاړه له پخلنځي نـه يې ميوه راوړه او زما مخې ته يې کېښودله ويې ويل

ياسينه دا وخوره او ويده شه زه دي د شپې احوال اخلم سـ ـــــــــــــــــــــــــــــــــــــــمه ده ؟

- نه تروري د درملو خوړلو وروسته مې لړ،لړ تبه ختمه شــوه

ترور مې لاړه او مـا ټولـه شپه پـه ويښـه تېره کړه سـهار مـې سترګې داسـې ښـکارېدې لکـه چـرس چـې مـې وهلـي وي

څو،څو ځلې مې پـه ليـک کـې د فـاطمې لپاره څـه وليکل خو د ليـک د ورکولو چل نه راتلـه ځان مې زړور بللو خو د هغې په مخکې دومره بې زړه ووم چې د هغې پـه ليدو به رانه لاره ورکه شوه او ليـک بـه مې بېرتـه لـه ځان سره کورته راوړ

کـال ووت خـو ليـک مـې هغـې تـه ونشـو رسولی د ژمـې شـپې او ورځـې هـم رابانـدې د کـال پـه شـان تېرېـدلې د فاطمې دوئ کډه هم د يخنۍ لـه املـه ننګرهار تـه تللې وه ټولګی هم رخصت وو لـه مـا سره تش د هغـې يادونـه وو ل چې هر چېرته به يې زه بدرګه کولم څو ورځـې تېرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې توره تیاره وه برښنا هم نه وه د کوټې د روښنايي
لپاره مو ډيوه روښانه وه سترګې مې په ډيوې لږېدلي
نيــولي
او بیا ، بیا به مې د مسلمیار دغه بیت له ځان سره لوسته

«زه د ډيـــــــوې لـــه غمــه ژاړم دا زمــا لـــه غمــه»
«هغـه پـه اور بانـدې سـوځيږي زه دا سـتا لـه غمـه»

ما لـه ځـان سـره دا بیـت لوسته او تـرور مـې راغبږ کړ
افرين ياسينه کوشش وکړه همداسې پـه اذکارو دې ژبـه
روږدې کـــړې
د ترور ددې خبرې اورېدو وروسته خندا راغله خو ځان
مې کنټرول کړ او هغه راباندې پوی نشوه زنـګ راغـی
چې ومې کوت فرهاد وو
وېل مې که زما د حال د پوښتنې لپاره يې زنـګ کړی
خو داسې نـه وه وېـل یـې چې سبا اطلاعنامې ورکوي
ښـوونځي تـه وختـي راشـه ډوډی مـې وخوړه لمونځ نـه
وروسته د خوب ځای کې پرېوتم غوښتل مې چې وختي
ويده شم چې سهار وختي پـاڅيږم خوب نـه راتلـه او د
فاطمې خيالاتو کې ډوب ووم څه ځنډ وروسته په ځان نه
ووم پوی شوی او ويده شوی وم سهار مې له فرهاد سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړیکه ونیوله هغه راغی روغبړ مو سره وکړ ویې پوښتل
مشره ترور دې نن ښوونځي ته نه ځې ؟
- نه هغې پارچې پرون وېشلې دي په زده کوونکو
- ښه سمه ده
ښوونځي ته ورسېدو اطلاعنامې مو راواخیستې د شپیږم مقام نه دولسم مقام ته لویدلی ووم خو خواشینی نه ووم ځکه چې ما یاد کال ټول د فاطمې په خیالاتو کې تېر کړ کله چې کور ته ننوتم نو ترور مې راڅخه اطلاعنامه وغوښته ومې نه غوښتل چې له پاپلې مې ترور خبره شي ځواب مې ورکړ
تروري ښوونکي ته کار پیدا شو او ښوونځي ته رانغی
- هاها یاسینه خوشحاله شوم دروغو کې هم ښه مهارت لري
په خبرو کې یې راګېر کړم بلاخره مې له جیب څخه د پاپلې پاڼه راوویستله ترور ته مې ونیوه ترور مې راته وویل مئینه زه دې له پاپلې خبره یم د فاطمې له برکته د شپږم مقام نه دولسم مقام ته ولوېدې بدبخته هغې هم په تا زړه بایللی نو ته ولې د هغې په اړه دومره فکر کوې ؟
- تروري څوک ښایئ؟
- ستا معشوقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نــــه تـــــروري داســــــي کومـــــه خبـــــره نـــــه ده

د ژمـي شـپې ورځـې ،د ښـوونځي پـاېلي او د فـاطمې نـه لیدلو مـې حالت ډېر خراب کړی وو ورځ بـه مـې پـه خوبونو او شپه به مې د نامتو شاعر تسنیم په کلیاتو تېره کړه موسم او هوا لږ ،لږ بدلون وکړ د تسنیم کلیات هم څو پاڼې پاتې وو پـه رسنیو کـې د نـوي کال اوازې وې دوه جمعـې تېـرې شـوې د لسم ټـولګي د پېـل ورځ مـو راورسېده لـه تـرور سره مې د ښـوونځي پـه لـور روان شوم پـه لاره کـې د تـرور نصیحتونو زړه را تنـګ کړ غوښتل مـې چې د تـرور څخه لاره بېلـه کړم بهانـه مې ورتـــــــــــــــــــــــه وکــــــــــــــــــــــــــــړه
تروري زه د ښوونځي لپاره ځینې اړین توکي اخلم تاسې درځـــــــــــــــــــــــــئ زه هــــــــــــــــم درځــــــــــــــم
- ســــــمه ده خــــــــو ناوختـــــــه نـــــــه کـــــــړې
- ښـــه
دوکان تـه ننوتم پـه دوکان کـې مـې د ښـوونځي د توکـو پرځـای د موبایل کـارت واخیست کـارت مـې موبایل تـه جمـــع کـــړ او فرهــــاد تـــــه مـــــې زنــــګ وکـــړ هغه نه مې ویوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهـــــــــــاده چېرتـــــــــــــه يـــــــــــــې ؟
په څواب کې يې لږ ځنډ وکړ وروسته يې ځواب راکړ
مشره زه خو په پارک کې ناست يم ښوونځي تـه لاړم
مـدير وېـل چـې نـن درس نشـته کـور تـه لاړ شـئ
- ولـــــې زمـــــا تـــــرور خـــــو لاړه ښـــــوونځي تـــــه
- مشـــره د هغـــې بـــه کـــور کـــې زړه تنـــګ شـــوی وي
- فرهـــــــــــاده تـــــــــــه ښـــــــــــه يـــــــــــې ؟
- هـــــو ښـــــه يـــــم راځـــــه پـــــارک تـــــه راشـــــه
موبايل مې جېب ته کړ د پارک لور ته روان شوم پارک
ته په ننوتو مې په فرهاد باندې نظر ولړېد ور روان شوم
چې کله ورنږدې شوم ګورم چې د فرهاد لـه خولې نـه د
سـګرټو لـوږې پورتـه کيږې او د کرن خان دغـه سندره
ورتـــــــــــــــــــــــــــه چالانـــــــــــــــــــــــــــــه ده

څـــــــو دانـــې لونـــګ راتـــه پـــه جـــام کـــې واکـــوه
ښکليه ته خپل رنګ راته په جام کې واچوه............

د سلام نه مخکې مې د فرهاد لـه لاس نـه سـګرټ ګـوزار
کړ او ترخنګ يې کېناستم حالت يې ښه نه معلومېده

تـــــــــــــرې ومـــــــــــــــــې پوښـــــــــــــــــتل
څـــــــــــــــه شـــــــــــــوي فرهـــــــــــــــاده ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هیڅ نه دي شوي هسې مې نن شوقي يو دانه راخيستى وو

- فرهاده نن خو به تش سګرټ ووهې که دا پرېنږدې نو بلــــه ورځ بـــــه د چرســــو ډک ســــګرټ څکــــې

- ښـــــه ســــمه ده مشــــره نــــور يــــې نــــه څکــــم

فرهاد مې له لاس نه راونيو او د کور لور ته روان شوو

د جمعـې مبارکـه ورځ وه دروازه وټکېـده لاړم دروازې لورته دروازه مې چې خلاصه کړه چې ومې کتل فرهاد وو په لاسو کې يې د کرکټ توب او بېټ ول لـه ما يې وغوښتل چې لوبې ته ورسره لاړ شم ورسره ومې منله کور ته ننوتم بوټان مې په پښو کړل د کرکټ مېدان تـه روان شوو فرهاد په لوبه کې زما خلاف ودرېده

لوبه پيل شوه لمړی بېټېنګ هغوئ وکړ فرهاد ښـه لوبـه وکړه په اته اورونو کې يې موږ ته پنځه اتيا منډې هدف راکړ

زموږ وار راورسېد پيل مو ښه وو خو کله چې فرهاد د بـال اچـونې لپـاره راغـی نـو زمـوږ د ټـيم ويکټـې يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخيستي او څه نا څه د منډو پوره کول ستونزمن شول لوبه فرهاد دوئ وګټله دوېمه لوبه مو هم وکړه فرهاد غوښتل درېمه هم وکړي خو ما پرېښود ناوخته ؤ باېد چې د لمانځه لپاره مو تېارى نيولى وى کور ته روان شوو کله چې کور ته ننوتم په ساعت مي سترګي ولږېدي دولس او لس دقيقې وې ترور مې راغږ کړ ياسينه دلته راشه غږ له پخلنځي څخه راغى ورغلم هغې هم د خوړو ډک قابونه راکړل او وېې وېل ياسينه دا د فاطمي دوئ کره وېسه اوس راغلل کېدى شي پخلى يې نه وي کړى د خوړو د قابونو ډک پطنوس مې راواخيست د فاطمې دوئ کور ته روان شوم په لاس کې نيولى پطنوس راته داسي ښکارېده لکه فاطمي ته چې د ګلو ګېډى وروړم خوښ ووم وېل مې چې کېدى شي و يې ګورم او هغه دروازې ته راووزي د هغوئ کور ته ورسېدم دروازه مې ؤټکوله څو شېبې وروسته غږ وشو څوېئ؟

غږ مې سم ونه پېژانده چې څوک به وي ځواب مې ورکړ زه يم ياسين دروازه خلاصه شوه سترګي مې په فاطمې ولږېدي لاسونو مې لړزا شروع کړه وېرېدم چې بيا د مخکې په شان د هغې مخکې رانه پطنوس ونه لوېږي ،ژر مې پطنوس ورکړ کله چې روان شوم نوغږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یي راپسي وکړ صبر قابونه بېرته درسره وېسه ژر مي دا خبره ورته وکړه

چـــــــي وروســــــــته بــــــــه پســـــــي راشـــــــم - نـــــه بېـــــا ځــــان مــــه پـــــازابوه ژر یـــــي راوړم تم شوم څه وخت وروسته راووته غږ یي وکړ یاسینه زموږ د کور قابونه په سامانونو کې ګډوډ شوي دي وروسته به یي وبسي او رښتیا دا پاڼه په پطنوس کې پرته وه دا واخله کیدی شي له تا نه هېره شوې وي .

د نور خبرو کولو جرءت راسره نه وو ژر مي پاڼه راواخیسته په جیب کې مې کېښوده په لاره روان ووم سوچ مي وکړ چې پطنوس کې خو ما هېڅ پاڼه ونه لیده دا پاڼــــــه لــــــه کــــــوم ځـــــای نـــــه شـــــوه ؟ ژر مي جیب ته لاس کړ پاڼه مې راوویسته خلاصه مې کــړه چـــې ومــــې کتــل پــه پاڼــه کـــې لیکـل شـــوي " یاسینه ته خبر یې؟ ډېره درپسې وزورېدم خو،څو ځلې مي هڅه وکړه چې لیک درواستوم خو ومې نشوی کولی په ننګرهار کې مې تول ژمی ستا لـه انځور سره په خبرو تېر کړ هغه مې له فیسبوک نه راخیستی وو ستا انځور ته مې ډېر وویل چې زه درسره ډېره مینه لرم خو خو هغه چوپه خوله وو ځواب یې نه راکوه ته مې د ژوند د بقا سبب یې زما په اړه په کور کې د واده خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رواني دي نو ځکه مې ليک درکړ ومې غوښتل چې خبر دي کړم ياسينه که واده مې د بل چا سره وشو نو بيا مې جنــازې تــه راشــه والســلام مينــه درســره لــرم ".
د ليک پيل راته خوښي راکړه خو د پاى خبرو يې دومره وژړولم لکه يو ماشوم چې په خپلې مور پسې ژاړي يوه مباشـت مـې پـه سـوچونو او فکرونـو کـې تېـره کـړه نـه پوهېدم چې څه وکړم؟

سره غرمه وه د کوڅې پـه سر کـې د فـاطمې پـه انتظـار ناست ووم لاس کـې مـې يـو ليـک نيـولى ؤ چـې پـه هغـه ليک کې مې خپله شمېره ليکلې وه سترګې مې د فاطمې دوئ دروازې تـه نيـولې وې څـه ځنډ وروسـته هغـه لـه کوره راووته

کوڅه کې مې شاه او مخ ته وکتل څوک مـې تر سترګو نه شول زما لپاره د شمېرې ورکولو ښه زمينه وه پاڅېدم ور روان شوم کله چې هغه زما د ترور کور ته تاوه شوه نو غږ مې پسې وکړ چې ودرېږه

فاطمـــــه ودرېدلـــــه حالـــــت يـــــې راتـــــه ښـه نـه معلومېده شمېره مـې ورکـړه او تـرې ومـې چـې زنګ راته وکړي هغه کور ته ننوته او زه لاړم په پارک کــې مــې د ټکــر دې ســندرې تــه غــوږ کېښــود

(c) ketabton.com: The Digital Library

" هغــــــــه لاړه د بـــــــــل چـــــا شـــــــوه
اې زړګېـــــــــــه اوس کړېـــــــــــره............"

ورځ تېره شوه لمر هم ځان پناه کړ توره تیاره شوه په اسمان کې هم ستورو ځانونه رابښکاره کړل زه هم کور ته ننوتم د ترور ترخنګ لکه ګونګ هلک کېناستم غلی ناست ووم یودم مې ترور راغږ کړ

یاسینه ډېر وخت کیږي حالت دې راته ښه نه ښکاري ولې څه شوي؟ اوس خو دې معشوقه هم له ننګرهار نـــه......

- نــه تــروري داســې کومــه خبــره نــه ده نــه یــم خفــه ډوډۍ مې وخوړه لاړم خپلې کوټې تـه لـه ورسـۍ نـه مـې پرده کش کړه او د فاطمې د زنـګ پـه انتظار کېناستم پـه تمه ووم خو د هغې زنـګ رانغی ساعت تـه مـې وکتـل د شپې ېوه بجه وه لړ،لړ راباندې د خوب اثرات رابښکاره شول نه مې غوښتل چې ویده شم خو هغه متل دی چې وایـــي

خـــــوب چـــــې درشـــــي بالښـــــت نـــــه غـــــواړي......

ویده شوی ووم سهار چې کله له خوبه راپاڅېدم موبایل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې راواخیست چې ومې کتل د یوې شمېرې نه لس زنګه راغلي دي ځان ته غوصه ووم چې ولې ویده شوی ووم

کال تېر شو له فاطمې سره مې اړیکه ټینګه نه شوه یوازې څو ځلې مې د ترور ترځنګ ولیده خو د خبرو کولو موقع په لاس رانغله وزن مې د ډېرې اندیښنې له کبله کم شوی ؤ، د یوولسم ټولګي مو هم تقریباً یوه نیمه میاشت تېره شوې وه د فرهاد سره به د فکر د بدلون لپاره هره غرمه پارک ته تلم خو د خپلو ستونزو په اړه مې ورته څه نه ویل

غرمه وه د فرهاد د زنګ په انتظار ناست ووم خو زنګ رانغی ساعت ته مې وکتل نیم ساعت له هغه وخت څخه تېر وو په کوم وخت کې چې موږ پارک ته تللو ومې ویل کېدی شي په موبایل کې یې روپۍ یا چارج نه وي ځکه زنګ نه کوي د کور نه ووتم د پارک لور ته روان شوم پارک ته ننوتم پورته روان ووم د بنې اړخ نه مې غوږو ته د کرن خان ددې سندرې غږ راغی چې وایي

"څــو دانــې لونــګ راتــه پــه جــام کــې واچــوه بسکلیه تـه خپـل رنـګ راتـه پـه جـام کـې واچـوه..."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښي اړخ ته مې وکتل چې ګورم فرهاد دی او د چرسو ډک سګرټ يې په لاسو کې او له خولې نه يې لوړي راوځي ، څنګ ته يې ورغلم سګرټ مې ترې واخيست مخکې له دې چې ويې غورځوم ورته ومې ويل فرهاده څه شوله ستا هغه وعده ؟ څه شوه ستا هغه ملګرتيا؟

تـــا خـــو خپلـــه آينـــده جوړولـــه او ډاکتـــر کيـــدلې.......
په غوصه ناک حالت يې وويل

ياســـينه ســـګرټ راکـــړه نـــور زه پـــوهيږم کـــار مـــې - ښـه سمه ده الله پامان نـور دې پـه خولـه د ياسين نامه وانخلې.

سګرټ يې خولې ته کړ او د ملنډې په شکل يې راپسې راغـــــــــــــــــــــــــــــــــــږ کـــــــــــــــــــــــــــــــــــړ
"څـــوک چـــې عمـــل نـــه لـــري هســـې کـــدو دی"

ددې جملې پـه اورېدو مـې غوصـه نوره هم راوپارېدلـه هڅه مې شروع کړه چې د فرهاد نامـه لـه زړه نـه وباسم کور تـه ورسېدم انګړ کـې لـه ترور سره مخ شوم ويـې پوښـــتل
ياسـينه څـه شـوي حالـت دې راتـه ښـه نـه ښـکاري؟
د ډېـري غوصـې لـه املـه مـې داسـې ځـواب ورکـړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تروري پرې مې ږده هر وخت مې پوښتي زه ښه يم دومـــــــــره پوښـــــــــتنو تـــــــــه اړتيـــــــــا نشـــــــــته
- هاهاها... ياسينه زه هم نه خفه کېږم ځکه چې مئينان تـــــــــــــــل همداســـــــــــــــې غوصـــــــــــــــه وي

د شپې مې هم خواږه زړه ته نه کېدل لاړم د خوب په ځای کې ناست ووم او د فرهاد دا خبره مې په ذهن کې ګرځېـــــــــــــــــــــــــــــــده ،راګرځېـــــــــــــــــــــــــــــــده
ځـــــــــــــــــــــــــــوک چـــــــــــــــــــــــــــې ....

په همدې سوچونو کې ډوب ووم موبايل ته مې زنګ راغی له خيال نه يې راوباستلم شمېره راته ناپېژانده ښکارېده زنګ مې اوکې کړ سلام مې ډالی کړ د سلام د ځواب غږ نه راتله ، پودم د ژړا غږ راغی په ژړېدلي حالت يې وويل
ياسينه فاطمه پم سبا په ما پسي ربباران کور ته راځي نو ته هم سبا چېرته لاړ نشې سبا زما جنازه ده موبايل مې له لاس نه ولوېد او د غم چيغه مې له خولې نه ووته په ژړا سر شوم او اوښکو مې جامې داسې لمدې کړې لکه باران چې د پړي په سر هوارې جامې لمدې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو شېبې وروسته د کوټې ور خلاص شو ومې کتل ترور مې وه رامنده یې کړه زما په سر یې لاس راکیښود او ویــــــې پوښــــــتل څــــــه شــــــوي یاســــــینه؟
زه په ژړا سر ووم ترور ته مې ځواب ور نه کړ بیا یې وپوښــــــتل څــــــه شــــــوي یاســــــینه وو ایــــــه؟
ژاړمه خاوند مې راوېښېږي د هغه د وېښېدو نه مخکې راته وواېه زه درسره مرسته کولی شم

بیا یې پوښتنه وکړه ما بیا ځواب ور نه کړ په څلورم ځل یې په مخ څپېړه راکړه ویې وېل وواېه،وواېه،وواېه څــــــــــــــــــــه شـــــــــــــــــــــــوي ؟
ما پوره ځواب ور نه کړی شو یوازې ومې وېل تروري فاطمــه
- څه شوي په فاطمې؟ ژړا بس کړه هر څه راته پاک،پــــــــــــاک وواېـــــــــــــه هلـــــــــــــه

له سترګو نه مې اوښکې وچې کړې او په بنده ، بنده لهجه مې ورته ووېل

تروري په فا،فا، فاطمې پسې سبا رېباران راځي او فاطمې راته زنګ کړی وو هغې وېل چې سبا مې جنازې ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـــــــروري خبـــــــر دی يـــــــو کـــــــار وکـــــــړئ
- ياسينه دا کار ناشونی دی تـه کوښښ وکړه فاطمـه لـه زړه نـه وباسې د هغې پلار د هغې پـه مقابل کې ولور اخلي او د هغوئ ولور هم پنځـه ، شپږ لکه افغانی دی زمـا معـاش هـم اوو زره روپـی دی او د خاونـد مـې هـم همـــدومره نـــو مـــوږ هـــم دا روپـــی نشـــو ورکـــولی
- نـه تروري زړه لـه زړه نـه ووځـي دا پيسې زه پيدا کوم ايران تـه ځم د کار لپاره خو تاسې بـه حتمـاً سبا د هغـوئ کـور تـه ددې موضـوع لپـاره ورځـئ سـمه ده؟
- ښه سمه ده ياسينه تـه اوس آرام وکړه سبا موږ ورځـو حتمـــاً

ترور مې لاړه له پخلنځي نه يې لږه مېوه راوړله او راته ويـــې وېـــل ياســـينه دا وخـــوره او ويـــده شـــه
- ښـــــــــــــــــــــــــه ســـــــــــــــــــــــــــــــمه ده
هغه لاړه او زه پـه ځـای کې همداسې ويښ ناست ووم د شپې شاوخوا دوه بجې وې پورته شوم لـه الماری نـه مې بوه سپينه پاڼـه او قلم راواخيست ومې غوښتل د زړه لـه درد څخه بو غزل جوړ کړم قلم مې ګوتو کې ونيو او پـه سـپينه پاڼـــه مـــې د غـــزل مطلـــع داســـې ولیکلـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

"فــــرهاد خــــو لاړو پـــــه نشـــــو ســـــر شـــــو"
"او یاســــــین لاړ پـــــه شـــــوګیرو ســـــر شـــــو"

ددې ببت له لیکلو وروسته مې قلم کېښود او د ولور لپاره د پیسو پیدا کولو په فکر کې شوم چې دومره روپۍ به له کومـه ځاېـه پیـدا کـوم؟ د تـرور دوۍ مـې هـم اقتصـادي وضعه ښه نه ده

د ولور کلمه مې په ذهن کې ښکته ،پورتـه کېدلـه بېرتـه مې قلم راواخیست او په پاڼه کې مې د هغه ببت وروسته داســـــــــــــــــــــــــــــــې ولیکـــــــــــــــــــــــــــــــل

" د فـــــاطمې پـــــلار خـــــو دې خـــــدای مـــــړ کـــــړي "
" ځکــــــــــه چـــــې دی پـــــه ولـــــورو ســـــر شـــــو "

په سوچونو کې ډوب ووم یودم د چرګ بـانګي لـه خېـالي نړۍ څخه راوباستلم څه ځنډ وروسته په جوماتونو کـې د سهار لمانځه اذانونه وشول پاڅېدم اودس مې وکړ او هوډ مې وکړ چې جومات تـه لاړ شم خو پاتې شوم ومـې نـه غوښتل چې ترور مې رابانديې خبره شي چې یاسین تولـه شپه په ویښه تېره کړې ده لمونځ مې په کور کې وکړ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمانځـــه نـــه وروســـته مـــې داســـې دعـــا وکـــړه

ربـــــه زمـــــا دغـــــه ارمـــــان..............

لږ وخت وروسته د لمر سترګه راښکاره شوه ترور مې ماتـه چـاى تيـار کـړ او هغـوئ دواړه د فـاطمې دوئ کـره لاړل

څـه کـم پـوولس بجـې وې چـې بېرتـه کـور تـه راغلل د راننوتو سره سم مې ترور ته ووېل

تـرورې زمـا کـوټې تـه راشـه لـږ کـار درسـره لـرم هغـه راغله پوښتنه مې ترې وکړه ترورې د فـاطمې پـلار څـه وېـــل ؟

- ياسينه زوېه د فاطمې پلار دي الله خوشحال کړي خبره يـــــــــــــــــــــــــې ومنلـــــــــــــــــــــــــه

خوښ شوم څو شيبې مې د پوښتنو لړى وځنډولـه بيـا مـې پوښـــــــــــتنه تـــــــــــــرې وکـــــــــــــړه

تـــرورې هغـــه څـــه وېـــل ولـــور نـــه غـــواړي ؟

هغه چوپه خوله ولاړه وه بيا مې ورته ووېل ترورې زمـا پوښـــــــــــتنه مـــــــــــو وانورېـــــــــــده ؟

ځواب يې راکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاســـینه
د فاطمې پلار وېل چې تاسې باېد لـه کوژدې نـه مخکې
ماته نیمې پیسې راکړئ وېل یې چې تاسې غوندې خلـک
مــــــوږ ســــــره دوســــــتې نشــــــې کــــــولای

ددې خبرې په اورېدو مې غوصه راوپارېدله خو غوصـه
مــې بــې ځاېــه وه زه مجبــور ووم چــې د فــاطمې ژونــد
وژغورم

ځو ورځې مې پـه خواشینی او خفګان کې تېرې کړې
اېــران تــه د تللــو هــوډ مــې وکــړ د غرمــې شــاوخوا
درې بجې وې چې لـه قاچاق وړونکې سره مې خبرې
وکړې هغه راته ووېل درې ورځې وروسته موږ یوه ډلـه
لیږو که غواړې راځه چې له دوئ سره دې ولیږم

ما هم ورسره ومنله لاړم کور ته له ترور سره مې خبره
شریکه کړه ترور مې پودم پـه ژړا شوه خو بلـه د حل
لاره نـه وه پـه سبا مـې ترور لاړه او خپلـه د سرو زرو
ګوتمۍ یې وپلورله په ماسختن کې مې د فاطمې لپاره په
لیــــــــــک کــــــــــــــــــې ولیکــــــــــــــــــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

" مينې ته مه خفه کېږه زه بېرته رادرومم انشاءالله چې خوشحاله ژوند به ولرو زه به مې له ترور نه هر وخت ســتا........."

شپه تېره شوه سهار له چای څښلو وروسته بښوونځي ته لاړم له ټولګيوالو سره د مخه ښې لپاره خو فرهاد مې تر سترګو نه شو له پوه ټولګيوال څخه مې وپوښتل فرهـــــــــــــــــــاد چېرتــــــــــــــــــه دی؟
ځواب يې راکړ ياسينه فرهاد نه چرسي ياسينه د هغه پوښتنه له ما نه مه کوه سمه ده؟

-سمه ده بښنه ....

له ټولګيوالو سره مې مخه ښه وکړه هغوئ په ما پسې او ما په هغوئ پسې ژړل له ټولګي نه چې راووتم يو ځل د هديرې خواته لاړم او د پلار او مور د قبرونو ترڅنګ کېناستم او ښه مې وژړل کور ته مې د مور او پلار د قبرونو نه حرکت نه شو کولی توره تیاره شوه او وېرې راسره مرسته وکړه چې کور ته لاړ شم

کور ته ننوتم خپلي کوټې ته لاړم د سفر توکي مې په بکسه کې واچول په پانه کې مې د ترور د موبايل شمېره وليکله هغه مې هم کېښوده لاړم د ترور ترڅنګ کېناستم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواشـيني ښـكارېده لـه صـندق نـه يـې لـس زره روپـۍ راواخيستې او ماته يې راكړې د ډوډۍ خوړولو وروسته ويده شوم سهار وختي پاڅېدم لمونځ مې وكړ د سفر دعا مـې وكـړه چاى مـې وڅكـه او هغـه ليـك مـې تـرور تـه وركړ چې فاطمې ته يې ورسوې بكسه مـې پـه شـاه كـړه او د دروازې لور ته روان شوم تـرور او د تـرور خاونـد مې هم راسره روان شول د ترور پـه لاس كې مې د اوبـو ډک جام ښكارېده د ترور خاوند سره مې مخه ښـه وكـړه تـــرور مـــې پـــه تنـــدې ښـــكل كـــړم او د باندې روان شوم د حركت سره سم مـې د تـرور لـه خولې نـه داسې د وېر چيغه ووتـه چې ماتـه يې هم ژړا راوستـه اوبـه يـې راپسـې وشينـدلې او لـه دروازې نـه يـې سر راوويست زه يې د كوڅې تر سر پورې تعقيب كړم له يو ساعت سفر وروسته د قاچاق وړونكي موټر خواتـه ورسېدم موټر ته پورته شوم څه ځنډ وروسته يې حركت وكړ شپه مو نيمروز ته ورسوله وروسته لـه درې ورځـو د تهران ښار تـه ورسېدم هلتـه د كـار پـه لټـه كـې شـوم پـه يوې فابريكې كې مې كار وموند د فابريكې خاونـد راتـه ښـه سـرى ښـكارېده خو ډېرى كـاركوونكي يـې پـه نشـو روږدي ول مجبـوري دې تـه نـه پرېښـودلم چـې پـه كـار پسې وګرځم كار مې پيل كړ څو ورځـې وروسته مـې لـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور سره اړیکه ونیوله هغه زما زه د هغې د غږ په اوريدو خوشحاله شوم د فاطمې پوښتنه مې ترې وکړه ځواب یې راکړ چې ښه ده په ښنګ کې مې ناسته ده راغلـــــــــــې ده د درس لپـــــــاره غــــــــږ دې اوري

د کار ډېروالي دې ته نه پرېښودلم چې ډېرې خبرې وکړم له ترور سره مې مخه ښه وکړه د فابریکې په کار بوخت شوم میاشتې تېرې شوې خوښ ووم څه نا څه روپۍ مې لاسته راغلې راتلوونکی ژوند راته له خوښۍ ډک ښکارېده په ایران کې مې دوه کاله پوره شول له ترور سره مې اړیکه ونیوله په غږ کې یې بدلون ښکارېده ترې ومې پوښتل تروري ناروغه یې که څنګه دې غــــــــــــــــږ بــــــــــــــــــدل دی؟

ځـــــــــــــواب یـــــــــــــې راکـــــــــــــــړ

نه یاسینه بیګاه مې لږ په ستوني درد وو اوس ښه یم

- ښـــــــــــه فاطمـــــــــــه څنګـــــــــــه ده ؟

- ښـــــــــــه ده هغـــــــــــــه هــــــــــــم

- ښه ورته ووایه چې اندیښنه مه کوه زه هم یوه میاشت وروســـــــــــــــــــته درځـــــــــــــــــــم

- ســـــــمه ده یاســـــــینه الله دې پــــــه خیــــــر راولـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړيکه مې له خدای پامانۍ وروسته پرې کړه لاړم فابريکې ته د کار وروستۍ ورځې مې هم هلته تېرې کړې پنځه ويشت ورځې تېرې شوې د فابريکې له مالک سره مې حساب خلاص کړ او بازار ته لاړم

هلته مې د فاطمې لپاره يو لاسي سور ساعت واخيست چې د ستنو په ځای کې يې په انګليسي ژبه ليکل شوي وو "تاسره مينه لرم " ترور ته مې پوه د سرو زرو ګوتمۍ او د ترور خاوند ته مې په تور رنګ کې ښکلي بوټان وپېرل

درې ورې ورځې مې د تهران په پارکونو کې په ډار،ډار چکر ووهلو وېرېدم چې پوليس مې ونه نيسي په سبا ورځ هوايي ډګر ته لاړم څه ځند وروسته د حامد کرزي هوايي ډګر کې ښکته شوم موټر مې دربس کړ په موټر کې هم دا سندره چالانه وه

" کور يې زمونږ وطنه مور يې زمونږ......"

سندره ته مې په خورا مينه غوږ ايښی وو نيم ساعت وروسته د ترور د کور کوخې ته ورسېدم په کوخه کې د فاطمې دوئ د کور مخې ته د خلکو ګڼه ګونه زياته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومې غوښتل پوښتنه وکړم چې دلته څه خبره ده خو د وجود سترېا مې پرېښنښودم چې لـه چا نـه پـه دې اړه پوښتنه وکړم

له موټر نه ښکته شوم دروازه مې وټکوله د ترور خاوند مې راووت يوبل تـه مو غاړی ورکـړه کور تـه ننوتو کېناستم اوبه مې وڅکلې څو شېبې وروسته مې د ترور لـه خاونـد نـه وپوښـتل تـرور مـې چېرتـه ده ؟

راته ويې وېل ياسينه هغه تللې د کوچې يو سپين ږيری مـړ وو هلته تللـې

- تـه نـه يـې ورغلـی؟

- زه اوس ورتلـم هغـه تـه راغلـې

- ښـه سـمه ده

لاړم خپلـې مخکينـی کوټې تـه هر څـه همغسـې منظم ايښودل شوي وو د الماری نـه مې د خاطـراتو کتابچه راواخيسته تولې ليکنې مې ولوستلې هره ليکنه لـه درد او غم نه ډکه وه کله چې ليکنې ختمې شوې نو پـه وريسې پانـه کـې مـې وليکـل

" د غـم نـه وروسـته حتمـاً خوشـحالي شـته "

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ليکنه مې خپل ژوند ته په کتو وليکله په خپلې کوټې کې مې دوه ساعته تېر کړل کتابچه مې الماری کې کېښوده تشناب ته ننوتم مخ او لاس مې ووينځل په هنداره کې مې ويښتان سمول په دې وخت کې د کور دروازه خلاصه شوه ومې کتل ترور مې وه ژر مې ځان د کټ لاندې پټ کړ ومې غوښتل لږه ټوکه ورسره وکړم ترور مې کوټې ته راننوته وروستې يې غږ وکړ خاونده دلته خو ياسين نشته د ترور د مېره غږ مې تر غوږو شو چې زما ترور ته يې ويل نه پوهېږم لږ مخکې خو همدلته وو د پيشو غږ مې له خولې نه وباسته يودم مې ترور راغږ کړ پشې ،پشې له ځان سره وغږېده

دا څه قسم پيشو يې چې نه راووځې د کټ له ببخ نه يې پوښ کش کړ او زه يې وليدم او په موسکې حالت يې وويل

راووځه لېونيه!

اوس به مې په جارو وهلی وې د کټ له بيښ نه راووتم ترور مې په ټنده بنکل کړم او لاړه چاې يې راوړ په کيسو مو پيل وکړ ما مې د ترور پوښتنې ځوابولې هغې زما له يو بل نه مو ډېرې پوښتنې وکړې پوهېدم چې نور پوښتنه کول ښه نه دي خو ما ورته ووېل ترورې سبا به

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو د فاطمې له پلار سره زما د کوژدې په اړه غږېږئ کنـــه؟

- نه یاسینه سبا نه کېږي یو څو ورځې وروسته به ورشو تـــــــه بـــــــه هـــــــم لـــــــږ آرام وکـــــــړي

- هاهـــــــا ســـــــمه ده تېوکـــــــه مـــــــې وکـــــــړه

جمعه تېره شوه فاطمه مې تر سترګو نه شوه په بېګاه کې مې ترور ته بیا د کوژدې په اړه خبره وریاده کړه بیا یې ووېل یاسینه سبا مو په ښوونځي کې یوه غونډه ده نو ســـــبا هـــــم نـــــه کیـــــږي بلـــــه ورځ بـــــه ګـــــورو حېران ووم چې څه خبره ده مخکې مې چې ترور وخت درلود پیسې مې نه درلودلې او اوس چې پیسې راسره شته له دوئ سره وخت نشته

په موبایل کې په ګېم بوخت ووم شاوخوا درې نیمې بجې وې چې د کور دروازه وټکېده ترور مې راته ووېل ورشه یاسینه وګوره چې څوک دي

لاړم دروازه مې خلاصه کړه د باندې د فاطمې ورور ولاړ وو په لاس کې یې

یوه خالته نیولې وه ورنږدې شوم روغبړ مو سره وکړ بیا راغلاست یې راته ووېل خالتې ته یې لاس کړ او یو کارت یې ترې راواخیست

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارت راته د ختم ښکارېده پوښتنه مې ښه ونه بلله چې وپوښتم د چا ختم دی؟

د چای څښلو غوښتنه مې ترې وکړه ویې وېل

نه مننه زه باید لاړ شم او دا کارتونه وویشم ننوتم کور ته په انګړ کې مې کارت خلاص کړ چې ومې کتل

پـــــــه کـــــــارت کـــــــې لیکـــــــل شـــــــوي

(مرحومـــــــــــه د حـــــــــــاجي ....)

کارت مې لـه لاس نـه ولوېد او زه هم وریسې پـه ځمکه ولوېدم په ځان نه ووم پوی کله چې مې سترګې خلاصې کړې او حالت مې ښه شو ګورم چې په روغتون کې یم لاړو کور ته شپه تېره شوه سهار وختي مې وختي مې خپلې راوړې پیسې راواخیستې او لـه کور نـه ووتم لـه دوکان نه مې یو قوتی سګرټ راواخیستل او پارک کې مې وڅکل څو میاشتې وروسته د فاطمې د جدایی دلاسه په پوډرو روږدی شوم تقریباً اوو نیم کالـه مې د پوډرو نشه وکړه وروسته مې ترور د درملنې لپاره یو روغتون ته بوتوم یو څو میاشتې په روغتون کې بستر ووم کله چې مې درملنه خلاصه شوه او په حال راغلم نو زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواته یو ډاکټر راغی چې عمر یې برابر غونډې وو په اوږې یــــې لاس راکېښـــــود او ویــــې وېـــــل مشــره ! دادی تــه اوس روغ رمــټ شــوې او لـــه دې وروسته بـه تاتـه خلـک پـوډري نـه بلکـې یاسین وایـې.

د هغه ددې خبرو په اورېدلو شکي شوم چې هغه زما نوم څنګه زده کړ؟ او د مشر کلمه یې څنګه راته وکاروله؟ دا کلمـــــه خــــو ماتـــــه یــــوازې فرهـــــاد کارولـــــه تـرې ومـې پوښـتل ډاکټـر صـاحب کـولی شـې زمـا دوه پوښــــــــــــــتنې ځــــــــــواب کـــــــــــړې ؟
- کـــــــــــــــــــــــومې پوښــــــــــــــــــــــتنې ؟
- لومړی دا چې زما نوم دې لـه کومـه زده کړ؟ او بلـه دا چــــې ولـــــې مــــو راتــــه د مشــــر کلمــــه وکارولــــه؟
- هاهاها... مشره تـه لومړی پاخـه غاړی راکړه بیا دې پوښــــــــــــــــــــتنې ځوابــــــــــــــــــــــــــــوم
بې له کوم ځنډ نه پاڅېدم او په غېږه کې یې کلـک ونیولم هغه بودم په ژړا شروع وکړه په ژړېدلي حالت یې وویل

یاسینه زه فرهاد یم ستا هغه تولګیوال خبرې یـې ژړا بنــــــــــــــــــدې کــــــــــــــــــــــړې
ددې خبرې په اورېدو مـې د خوشحالی حس وکړ او یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځل بیا ورغاړې وتم څو شیبې مو یو بل همداسې په غیږه کلک ....

د څه خبرو وروسته مې ورته ووېل

فرهاده زه باید اوس لاړ شم له ترور دوئ سره مې بیا حتماً سره ګورو انشاءالله

له لاس نه یې کلک ونیولم او ویې وېل نه یاسینه نن شپه به زما مېلمه کېږې نن رانه هیڅ چېرته نشې تللی

ماښام شو فرهاد سره لاړم د هغوئ کورته د ماسختن ډوډی مو وخوړه وروسته یې چای راوړ د چای نه یې دوه پیالې ډکې کړې او زما ترخنګ کیناست ویې وېل ښه،ښه یاسینه اوس دا راته ووایه چې په پوډرو ختګه روږدی شوی وې ؟

کیسه مې په لنډو،لنډو، کې ورته وکړه د کیسې د ختمیدو نه وروسته لاړ تازه چای یې راوړ ټوکې یې شروع کړې ژر مې د ټوکو لړی ور ختمه کړه او ورته ومې وېل

فرهاده اوس ته راته ووایه چې ته څنګه ډاکټر شوې؟

- هاها... د خپلو خبرو غچ اخلې که څنګه ؟

- نه فرهاده غواړم ستا د بریا په راز پوی شم

فرهاد خبره یو خوا او بل خوا وړله بیا مې پوښتنه تړینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه بېا يې ځواب رانه کړ بېا مې ترې وپوښتل ويې
وېـــل
ياســـينه زه مـــې د مېرمنـــې لـــه کبلـــه ډاکتـــر شـــوم
- هغـــــــــــــــــــــــــــــه ځنګـــــــــــــــــــــــــــــه ؟
- کيســه اوږده ده خــو پــه لنډو کــې بــه يــې درتــه ووايــم
- ســمه ده

- ياسينه داسې چل وو چې زه په يوې جينۍ باندې مئين
شوم هغه وخت پرې مئين شوم په کوم وخت کې چې مې
تا سره شخړه کړې وه ، په پاڼه کې مې ورته څه خبرې
وليکلې خو کله مې چې ليک ورکړ ځيرې يې کړ او ويې
ويل زه له هغه چا سره مينه نه کوم چې نشه يې توکي
استعمالوي وروسته مې نشه پرېښودله وروسته لـه خبرو
اترو مـې ترې د کوژدې کولو غوښتنه وکړه ويـې ويل
چې کلـه دې پوهنتون شروع کړ نو بيا بـه کوژده کوو
لاړم په پو خصوصـي پوهنتون کـې مـې د طب پوهنځی
شـروع کـړ د کوژدې لپـاره مـې مور او پـلار ورولېږل
کوژدې نه مخکې يې يو بل شرط هم په موږ کېښود چې
واده به له دندې پيدا کولو وروسته کوم شرط مو ورسره
ومنلو دا چې کله مې دنده پيدا کړه نو واده مې وکړ نو
ياسينه نن مې چې ژوند له خوشحاليو نه ډک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مې د هغې مینې برکت دی کومه مینه چې مې اوس
مېرمنـــه

ده

نـو ملګرېـه! دادی اوس زمـا ژونـد وګـوره او د فرهـاد ،
هغه ته خلک د ډاکټر او ماته خلک د پوهږي نامه اخلي

- یاسینه! ته اوس هم وړتیا لرې کوښښ وکړه تېر یادونه
دې هېر کړې
بېرتـــــه لـــــه ســـــره نـــــه ژونـــــد پیـــــل کـــــړه•

(c) ketabton.com: The Digital Library

« پای »

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library